

OCTOBER 2001

VOL. LXVI, No. 10

SOLIS

THE HERALD

JACKSON, MI

RECEIVED
OCT 29 2001
P.A.O.I. LIBRARY

October 1: Protection of the Mother of God

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

**ENGLISH EDITOR /
SECRETARY:**
Protodeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:
Rev. Fr. Remus Grama
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$15.00 per year; United States, \$20.00 per year; Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: roeasolia@aol.com. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA**
do not necessarily reflect the views or
the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>The Protection of the Mother of God,</i>	
Vladimir Lossky	3
<i>Statement on the Tragic Terrorist Attacks</i>	
on New York and Washington, DC,	
Metropolitan Theodosius and the	
Holy Synod of Bishops of the OCA	4
<i>Metropolitan Theodosius Prays at "Ground Zero",</i>	
Archpriest John Matusiak	5
<i>Norquay Church Moved to Deanery Centre</i>	6
<i>New Church in Glendale, Arizona</i>	7-9
<i>In Memory: Olga Lascu</i>	9
<i>Montreal: Indeed Good News</i>	10-12
<i>Buy a "Project of Love" Cookbook</i>	12
<i>Congratulations Graduates!</i>	13
<i>Letter from Patriarchate of Romania,</i>	
Bishop Ambrozie & Fr. Mircea Alexauta	13
<i>Parish Register</i>	14-15
<i>Financial Report</i>	15
<i>2001 Congress Banquet Donations</i>	16
<i>Hierarchal Schedule</i>	16

Romanian Section

<i>Declarația Sfântului Sinod al OCA asupra</i>	
<i>tragicelor atacuri teroriste din New York și</i>	
<i>Washington, D.C.</i>	17
<i>Ierusalime! Ierusalime!</i>	
+NATHANIEL, Arhiepiscop al Detroitului ...	18, 20
<i>Sfântul Dimitrie cel Nou Basarabov, Ocrotitorul</i>	
<i>Bucureștilor</i> , Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu ..	19-20
<i>Apelul OCA pentru ajutorarea celor afectați</i>	
<i>de atacurile teroriste</i>	20
<i>Montreal: Cu adevărat Bună Vestire,</i>	
Participant	21, 22
<i>Patriarhia Română ne înștiințează</i>	22
<i>Policarp Morușca "Pe drumul vieții" de Aurel Sasu,</i>	
- recenzie, Pr. Remus Grama	23-24
<i>Scoala Bisericii - A cui responsabilitate este?</i> ,	
Dr. Eleanor Bujea	24

OCA EMERGENCY RELIEF APPEAL

IN RESPONSE TO TERRORIST ATTACKS

All parishes are directed to take special collections at all Divine services through the end of October to aid the victims of the horrific tragedy of the unprecedented attacks upon the United States on September 11. The support will be directed to the most appropriate public and private agencies who are currently assisting with the relief efforts in New York, Washington and Pennsylvania.

All the faithful of the Orthodox Church in America are now being called upon to witness to the love of Christ by taking an active role in helping our fellow citizens who have fallen victim to this evil and senseless act of terrorism.

All special collections and gifts should be sent to: **The Orthodox Church in America, Emergency Relief Appeal, PO Box 675, Syosset, NY 11791**. Individuals may also donate online by going to <http://www.oca.org> and clicking on "Special Messages" then "Emergency Relief Appeal" then "Donate online." *

NIGHT OF THE MARTYRS II YOUTH RETREAT AND LOCK-IN

OCTOBER 20-21, 2001

Holy Cross Orthodox Church
950 Maple Drive
Hermitage, PA

Contact: Fr. David Subu (724) 346-3151
or email: holycros@thesafety.net

THE PROTECTION OF THE MOTHER OF GOD

OCTOBER 1

The festival of the Veil (in Russian "Pokrov", which means both Veil and Protection), celebrated on October 1st, was instituted to commemorate the appearance of the Mother of God at Constantinople in the Xth century. This festival is almost unknown in the East. On the other hand the Russian Church has always celebrated the Protection of the Mother of God with particular solemnity. Several churches in Russia are dedicated to the "Pokrov."

The account of the appearance is to be found in the Life of St. Andrew "the Fool in Christ" (died 956). It is at the church of Blachernes, where the robe, the veil and part of the girdle of the Holy Virgin are preserved, that the appearance occurred. During the office of the vigil, about four o'clock in the morning, St. Andrew and his disciple Epiphanius saw a majestic Woman advancing towards the ambo, supported by St. John the Baptist and St. John the Evangelist, and accompanied by several saints. On reaching the centre of the church, the Mother of God knelt down and remained long in prayer. Her face bathed in tears. When She had prayed yet again before the altar, She took off the shining veil which enveloped Her and, holding it above Her head, extended it over all the people presented in the church. Andrew and Epiphanius alone were able to see the appearance of the Mother of God and Her veil which shone like the glory of God, but all who were present felt the grace of Her protection. This invisible protection of the Mother of God, interceding with Her Son for the whole universe, protection that St. Andrew could contemplate in the form of a veil covering the faithful, constitutes the central idea of the festival of October 1st: "The Virgin is today present in the church: with the choirs of the saints She prays God invisibly for us. Angels and bishops prostrate themselves, apostles and prophets rejoice: for the Mother of God intercedes for us before the eternal God."

In our icon (*see front cover of this issue of Solia*), the Mother of God is seen standing on a small cloud, hovering in the air above the crowd of the faithful. Clothed in Her traditional maphorion, She has both arms out-stretched in the gesture of prayer, which here expresses Her prayer of intercession. Two angels hold by either end a great veil which billows in the form of a vault over the Mother of God. In some icons one sees yet another veil draped over the outstretched arms of the Virgin in prayer. Sometimes (in late iconography) there is substituted for this veil, as the result of a confusion, an episcopal omophorion. The procession of saints which surrounded the Queen of the Heavens at the time of Her appearance is represented by two groups of apostles and prophets with St. John the Forerunner (on the right). On his scroll: "Repent, for the Kingdom of God is near."

In the foreground, on the semi-circular ambo in the centre of the church, a young man with a halo, clothed in a deacon's dalmatic, is holding in his left hand an open roll with the text of the Christmas Kontakion in honour of the Mother of God, whilst with a gesture of his right hand he seems to be conducting the choir. He is St. Romanos the Melodist, the famous hymnographer who lived in the VIth century. This anachronism is easily explained: the memory of St. Romanos, celebrated on October 1st, coincides with the festival of the Protection of the Mother of God. The life of St. Romanos tells us that this choir boy, despised by his fellows, received from the Mother of God, with the Christmas Kontakion, the marvellous gift of hymnography. The new hymn of Romanos, which impressed the patriarch and the emperor, must have earned him the rank of precentor in St. Sophia. We see, in fact, to the left of the ambo a deacon in dalmatic humbly surrendering his place to St. Romanos. The choir of youths and girls is placed behind the semi-circle of the ambo. This scene in the life of St. Romanos, introduced into the iconographic composition of the Protection, takes us outside the framework of history, mingling persons from the "Life of St. Romanos" with those from the "Life of St. Andrew the Fool in Christ." Thus, the patriarch and the emperor, both crowned with haloes, are not contemporaries of the appearance at Blachernes. Both have their eyes turned toward the Melodist, whose singing they are admiring. In the same way, the two monks dressed in black hoods, behind the patriarch and the emperor in the left and corner of the icon, form part of the same scene. But to the right of the ambo, two persons in the foreground are detached from the crowd of the faithful who are admiring St. Romanos. They are St. Andrew and St. Epiphanius, the witnesses of the appearance of the Mother of God. St. Andrew is turned towards his disciple showing him the appearance with a gesture of the right arm extended towards the Mother of God. The "fool in Christ" is dressed only in a cloak, leaving visible his half-naked body, his emaciated legs and arms. Epiphanius, crowned with a halo like his master, is wearing a long tunic under his cloak.

The architectural background represents the church of Blachernes but looks more like a Russian cathedral with five cupolas. *

Vladimir Lossky

Excerpted from *The Meaning of Icons*, Leonid Ouspensky and Vladimir Lossky, SVS Press, 1982, 222 pages. To order: 1-800-204-2665.

STATEMENT ON THE TRAGIC TERRORIST ATTACKS ON NEW YORK AND WASHINGTON, DC

September 11, 2001

To the Venerable Hierarchs, Reverend Clergy, Monastics, and Faithful of the Orthodox Church in America:

This morning, our minds and hearts were shocked beyond belief as images of terrorist attacks on the World Trade Center and the Pentagon flashed across our television screens. As the subsequent events of this morning began to unfold - the collapse of the World Trade Center's twin towers, the severe damage done to an entire wing of the Pentagon, the crash of an additional hijacked airliner near Pittsburgh, and the subsequent fear of further attacks against other cities and targets throughout the United States - the faith of a nation was severely tested in a manner hitherto unknown. In an instant, the security and stability which we and our fellow Americans all too often take for granted vanished, reminding us that indeed "all things are but feeble shadows and deluding dreams," to quote Saint John of Damascus.

Even more numbing than the visual images now indelibly etched on our minds is the fact that hundreds, if not thousands, of innocent lives were lost as a result of this senseless evil. The perpetrators of these terrorist attacks blatantly revealed their complete lack of respect for the sanctity of human life, including their own. While buildings can be rebuilt and systems restored, the earthly lives of the innocent victims who perished this day cannot. And the lives of their spouses and children, their parents and friends, and, indeed, all of us who have witnessed these events surely will be changed in ways we have yet to consider or to comprehend. As the realities of today's horrors begin to challenge the very heart of our lives and our faith, we might well join Saint John of Damascus in asking, "What earthly sweetness remains unmixed with grief? What glory stands immutable on earth?" Our faith is being tested, individually and collectively, as it has never been tested before, and we are reminded in the midst of this tragedy that it is in Our Lord and God and Savior Jesus Christ alone that we find the faith and the hope we need to discover, in the midst of our righteous indignation, God's love and presence.

On behalf of the members of the Holy Synod of Bishops of the Orthodox Church in America, I appeal to the faithful of our Church and to all North Americans to turn to God at this moment, to reach out to those who are forever scarred by the tragedies of this day, to strive all the more fervently to see within all whom we encounter the living and loving image of Our Lord, Jesus Christ, and to pray with renewed fervor and intensity "for the peace of the whole world"

- for the peace that "passes all understanding," for which our world today so desperately hopes and seeks.

Pray for those whose lives were cut short as a result of today's evil deeds, as well as for those who are suffering and who will continue to suffer in the days, weeks, and months ahead. Pray for those who lost their families and friends, for those whose grief we can barely begin to imagine, and for those who will be scarred forever as a result of today's devastation. Pray for those who in countless ways are assisting the injured and the bereaved, that Our Lord will guide them in their efforts to bring about physical, spiritual, and emotional healing. Pray for those who may be tempted to lose hope in the face of tragedy, that they may be touched by God's mercy and compassion and the love of those who surround them. Pray for our civil authorities and leaders, that Our Lord will inspire them to do the right thing in the face of unimaginable anguish. Pray for the children of our nation who once again have been robbed of their precious innocence by witnessing such incomprehensible evils and tragedies. Pray for those who perpetrated today's evils, asking the Lord to "make the evil be good" by His Goodness, as we pray in the Liturgy of Saint Basil the Great. And finally, let us pray for ourselves, that Our God will strengthen us to face the consequences of today's tragedies and fill us with renewed faith and hope to abide in His love in a world which has grown cold and hard-hearted.

Our faith has been, and will continue to be, tested as a result of today's horrible tragedies. May Our Lord use us as instruments of peace in the face of war, of love in the face of hatred, and of supreme goodness in the face of all that is evil.

With love in Jesus Christ, our only Helper in the face of adversity, *

+ THEODOSIUS

Archbishop of Washington
Metropolitan of All America and Canada
And the members of the Holy Synod of Bishops
of the Orthodox Church in America

NOVEMBER ISSUE
DEADLINE

October 19

METROPOLITAN THEODOSIUS PRAYS AT "GROUND ZERO"

NEW YORK, NY — As Metropolitan Theodosius made his way to "Ground Zero" on the afternoon of Wednesday, September 19, he witnessed countless fire fighters, police, military personnel and civilian volunteers digging through the rubble of what had once been the World Trade Center. Gone were the "walking wounded." Few of the concerned relatives and friends of missing WTC employees remained in the area.

As Metropolitan Theodosius and his companions drew closer to the massive heap of twisted steel and concrete, they encountered a lone woman keeping vigil for her three grown children, from whom she had heard nothing since the September 11, 2001 terrorist attack destroyed the twin towers in which her children had worked. "I just want something, anything, that I can bury," she told one of Metropolitan Theodosius' companions, Father Christopher Calin, whose parish, the Protection of the Holy Virgin Orthodox Cathedral, is a short distance from the site. "I don't think they'll find them, but I need something to bury."

While Metropolitan Theodosius had witnessed countless tragedies during his nearly twenty-five years as Primate of the Orthodox Church in America, he flatly admitted that he was unprepared for the devastation he had seen. "It reminded me of a war zone," Metropolitan Theodosius said. "The twisted steel, the desolation, the smouldering pile of rubble numbs the senses."

The "war zone" imagery set in before Metropolitan Theodosius, accompanied by Mr. Jason Vansuch, Mr. Michael Karloutsos, and several others, had even reached the site. "We entered the area through a check point, at which we were asked for identification and for our Social Security numbers, and then we were given red badges," Metropolitan Theodosius said. "Our eyes began to burn as we made our way past blocks of damaged cars, chunks of cement, broken glass, and choking dust."

The group made its way to the site of Saint Nicholas Greek Orthodox Church, a mere 250 feet from the World Trade Center. The tiny church, housed in a building that dates back to 1832, had been completely destroyed when the first tower collapsed. Two Greek Orthodox priests visiting the site were quick to point out a small icon, barely damaged, resting on the pile of rubble, after which Metropolitan Theodosius celebrated a brief Memorial Service for those who had lost their lives in the attack.

"As we chanted 'May their memory be eternal,' I noticed that a crew of workers digging through the rubble paused to pray with us," Metropolitan

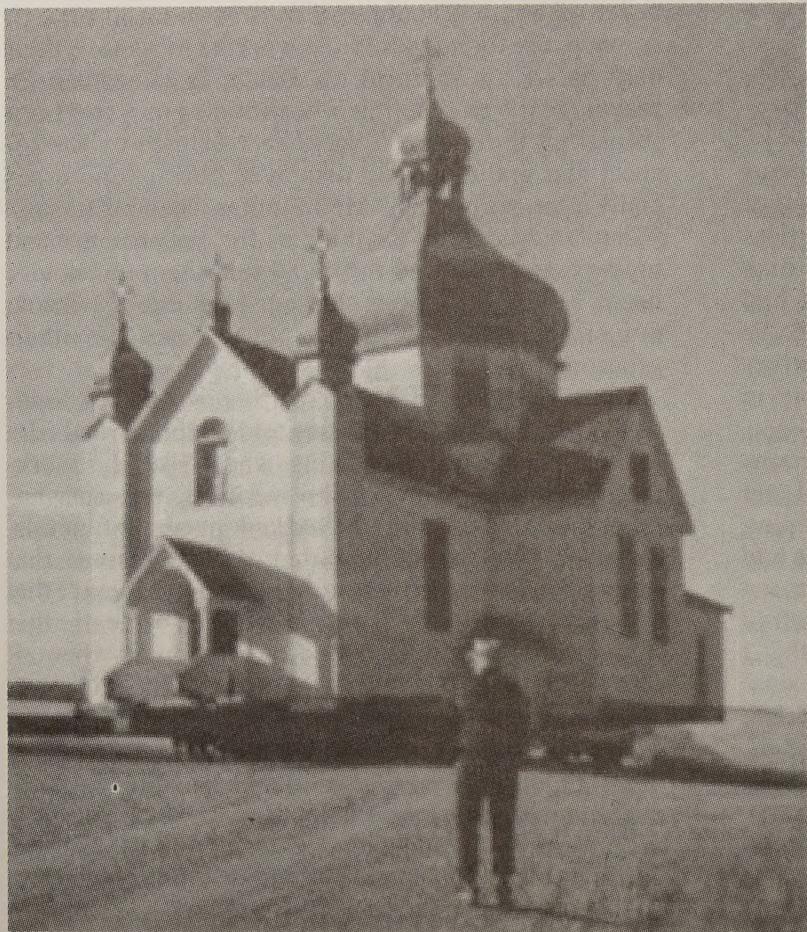
Theodosius recalled. "After we concluded our prayers, we approached the workers, who had a 'who is he' look on their tired faces! Assuming that they had never seen an Orthodox bishop, I introduced myself. At once, the foreman told the workers to remove their hard hats for a moment of silence as I led them in prayer for the two victims whose bodies they had been struggling to remove. I was overwhelmed by the respect and gratitude they displayed during, and especially after, we prayed," Metropolitan Theodosius said. "They couldn't stop thanking us for our presence and prayers, and I blessed them and told them not to lose hope. It felt good to see that our brief encounter and prayer had reassured them as they returned to their gruesome task."

"I never thought I would see this in our own country," Metropolitan Theodosius told a reporter and film crew from FOX broadcasting who, "like the workmen, were curious as to who we were. But after another brief explanation, they asked me about funerals, about praying for the departed. As I explained that funerals involve more than praying for the dead, that they give hope to the living in the face of death, that they offer the living a thread to hold on to when all else seems lost, I couldn't help but think that they were looking for answers for themselves, not only for their viewers — a humbling thought."

Other journalists and photographers followed Metropolitan Theodosius as he paused to speak and pray with volunteers and fire fighters from California, Washington, Illinois, and elsewhere. "A fireman from Texas asked me to bless him in his work," Metropolitan Theodosius said, "after which he said, 'we won't stop working until we come out winning.'" While Metropolitan Theodosius said that the sight of filled and partially filled body bags was "most disturbing," he was reassured by the "selfless and charitable ministry being carried out by the emergency teams." "In the midst of a war zone brought about by pure evil, pure hatred, the workers were living proof that mankind is, by nature, good, that love is indeed greater than hatred, no matter how diabolical," Metropolitan Theodosius said. "Some had taken personal time off from their jobs, without pay, to perform this work of pure charity, of pure love, for the sake of those they had never even met." "Charity and love are synonymous," Metropolitan Theodosius concluded. "And where charity and love prevail, Christ prevails, reminding us as I was reminded this afternoon, that the words we chant on Holy Pascha — 'Receive the light from the Light which is never overcome by darkness' — can indeed bring hope and comfort, even in a war zone, even at Ground Zero." *

Archpriest John Matusiak
Director, OCA Communications Office

NORQUAY CHURCH MOVED TO DEANERY CENTRE

Holy Trinity Ukrainian Catholic Church on the road toward Romanian Orthodox Deanery Centre in Fort Qu'Appelle, Saskatchewan.

In January 2000, the Romanian Orthodox Deanery of Canada (RODOC) contacted the Roman Catholic Archdiocese, the Anglican Diocese and the United Church of Canada regarding possible churches for sale. After visiting several churches, the Deanery received a call from Msgr. Rudolph Luzny of the Ukrainian Catholic Church in Regina, who said that they had approximately one hundred fifty churches that they were considering giving away, the only cost being the removal. Otherwise, they would have to burn the structures. After studying a manual listing all of the churches available, the Deanery expressed an interest in a church which was now located on a farm a few miles southwest of Norquay, Saskatchewan.

Members of the Deanery Board visited the 64 x 42 ft. church, a wooden cruciform structure with a large central dome and three small cupolas above the frontal towers. The exterior and interior walls are finished with wood siding, and wooden shingles cover the roof. The domes are covered with white sheet metal and crowned with crosses. The church weighs approximately 65,000 lbs. It had not been used for many years, since the parish built a new church in the town

of Norquay. The Deanery representatives were pleased with the church. On June 8, 2000, the Norquay Ukrainian Catholic parish council voted in favor of giving the church to the Deanery free of charge, with two conditions: 1) The land be leveled after removal 2) Invite Msgr. Luzny, the parish priest and congregation to the consecration and first Divine Liturgy on the site at Fort Qu'Appelle. The Deanery representatives immediately agreed to the conditions.

On July 22, 2000, the Deanery met and discussed the Norquay church move, and a motion was made to move the church to Fort Qu'Appelle with the condition that the Deanery receives financial assistance from the Episcopate. The Episcopate Council approved some assistance with a condition. The Deanery could not fulfill the condition, so the motion was void. On May 1, 2001, the Deanery Board agreed to send a resolution to all the Deanery clergy and delegates across Canada to finance the move with a bank loan not to exceed \$80,000. A majority of thirty-four delegates were in favor of proceeding with the church move on that basis, and a loan was approved by a local credit union on June 8, 2001, for \$70,000.

V. Rev. Fr. Daniel Nenson, Dean of the RODOC, met with Royal Building movers in Yorkton and signed the contract for the move, leveling the land at Norquay, cutting all trees, signs and obtaining all permits and licenses for relocating the church at the Deanery Centre and placing it on a concrete beam there. On August 1, 2001, Saskatchewan Power forwarded a contract to the Deanery Centre for cutting and dropping the lines for the church move. On August 6, Royal Building movers called to say that they had cut the trees at the Norquay farm, raised the church, moved it out onto the road, and leveled the land at the site. Saskatchewan Power advised the Deanery that they would have two crews, one ahead and one behind the church, cutting and replacing lines starting at 7:00 a.m. on August 7.

Deanery Board members followed the procession for the first six hours (50 miles) of the 150-mile move, taking pictures and video footage along the way. The movers used a trailer about seventy feet long with twenty-eight wheels and a truck with sixty-four gears. Board members went ahead to Regina to await the movers closer to the final destination. By the end of the day on August 8, the church was brought to rest on the Deanery Centre site. The second phase of the project (steps, doors, windows and painting the exterior) is scheduled to be completed before the Deanery Annual Assembly during the last week in September.*

NEW CHURCH IN GLENDALE, ARIZONA

Clergy in attendance for the consecration services: Rev. Frs. I. Poptelecan, G. Oanca, C. Mitescu, C. Tofan, F. Barbos, G. Libotean, His Eminence Archbishop Nathaniel, Dn. W. John Clark, Rev. Frs. C. Alecse, V. Suciu, D. Nenson, V. Parau.

St. John the Baptist Parish, Glendale, Arizona, rejoices in the consecration of its new church edifice which took place over the weekend of August 25 and 26, 2001.

The initial indication that Romanian Orthodox were present in the Phoenix area came from an article sent to SOLIA in 1959. Later, in 1963, increased correspondence with individuals there revealed a growth in the Romanian presence. During the 1980's there was a steady influx of Romanian Orthodox into the Phoenix area. With the increase of people, interest in the establishment of a mission also grew, and the Episcopate decided that it was appropriate to establish a permanent worshiping community. St. John Parish now serves the general Romanian Community across the Greater Phoenix Valley.

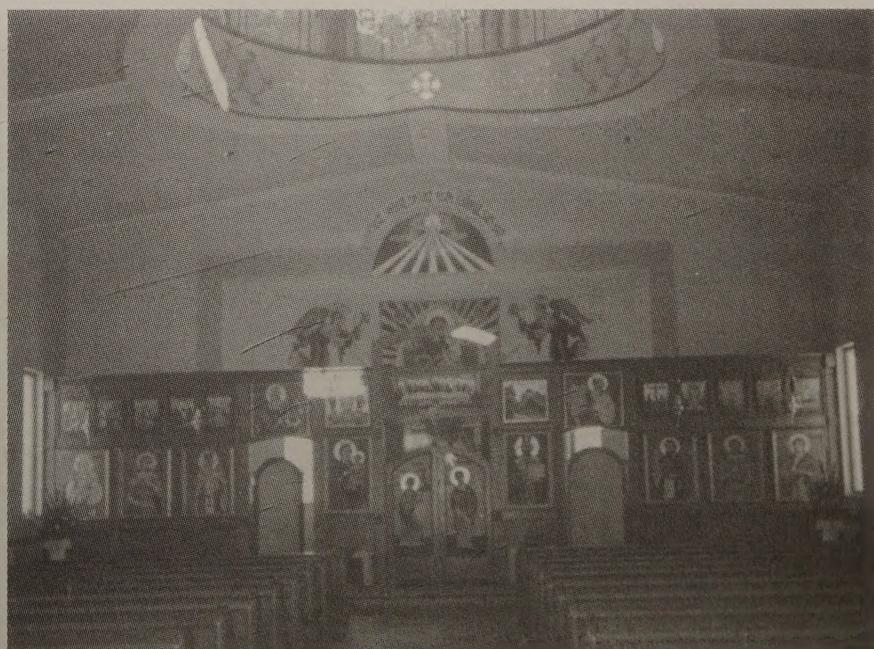
In March of 1982, Archbishop Valerian delegated Fr. Richard Grabowski, then Parish Priest of Holy Trinity Parish, Los Angeles, to visit the area and ascertain the interest of the faithful in forming a parish. The America Romanian Club, comprised of families which had moved to the area or who had immigrated directly, was the basis for the new mission membership. 58 families or 138 souls were estimated to be in the area. The archbishop sent Rev. Fr. Costica Maftei to organize a mission on October 17, 1982. Another meeting was held on October 31.

On March 6, 1983, a General Assembly was held at the home of George Stefanu chaired by Rev. Fr. George Zmed. Thirty-eight people were present and made the commitment to form a parish under the jurisdiction of the Romanian Orthodox Episcopate of America. It was duly registered in the State of Arizona on March 25, 1983. Archbishop Valerian visited the mission on April 18, offering the community a number of articles for liturgical use, including the "antimension" (Bishop's Blessing to celebrate services) and Holy Chrism, both of which are essential for a parish to exist.

The first services were held at 1507 Hatch Street, then in a local school hall, and at a third

location at 5221 W. Montebello. The Ladies Auxiliary was founded in October, 1983 and the AROY in 1985. In 1988, a parcel of land at 3749 W. Behrend Drive at a cost of \$45,000.00 was purchased, and the mission dreamed and planned for the future.

The first building constructed was the parish hall, "Casa Heius," which was built in 1989 through generous financial support of \$85,000.00 from Mrs. Veca Tuttle of California, a native of Warren, Ohio and the Holy Resurrection Parish. Parishioners raised the re-

Interior of the Church

Exterior of the Church

maining sum of \$40,000 for the cost of the building. The parish hall was designed by Architect Benjamin Barbes and construction supervised by Ken McNaughton, both parishioners of the parish. The structure was blessed by Bishop Nathaniel in July, 1989.

In 1991, additional land was purchased adjacent to the parish property with the intention of using the land for the site on which to build a separate church edifice. In 1999, His Grace, Bishop Nathaniel blessed the

ground for the new church, and in less than two years, the church was built.

The edifice, with traditional Byzantine characteristics, cost more than \$600,000. The interior is adorned with a new iconostasion and icon panels. A dome in which the Pantocrator is portrayed gives an impressive loftiness to the structure. The church is spacious and can accommodate 250 worshippers in addition to more room in the choir loft. Situated in a quiet residential area at the foot of mountains, the church sparkles in the bright Arizona sun, a beacon of faith. Through the tenacity, sacrifices and talents of the faithful, the dream for a church dedicated to Saint John the Baptist has, by the grace of God, come to be fulfilled.

On Saturday evening, the last service, Vespers, was held in the "Casa Heius" with the parish and visiting clergy assisting His Eminence, Archbishop Nathaniel. Special hymns for "Renewal" were sung in English and Romanian. At the conclusion of the service, the clergy prepared the holy vessels and objects to be carried in procession on the following day. The temporary altar was dismantled, the icons removed from the walls, and the banners and processional cross set in order.

The Consecration service was scheduled for 8:30 AM (temperatures that weekend were over 100!). The

Procession to the Church from the Parish Hall

Hierachal Divine Liturgy sealed the altar, and Mr. William John Clark was ordained into the Holy Diaconate. A Banquet, Program and Dance were held in the afternoon.

The service followed the order of all consecration services. The service begins in front of the closed principal doors of the church, and after appropriate readings and hymns, the clergy and faithful encircle the church three times, stopping at the entrance each time at which epistle and Gospel readings are chanted. The hierarch commands that the doors be opened from the inside (Mr. Percy Avram was "Nasu" [Godfather]) and the service is continued inside. The church is blessed with holy water, the holy table washed, anointed and adorned, the entire edifice incensed and the walls anointed. At the conclusion of this part of the service, those in attendance were invited to enter the altar through the deacon's door on the right, walk behind the holy table and exit at the opposite diaconal door. Then, the Divine Liturgy was celebrated.

During the Divine Liturgy, Subdeacon Wm. John Clark was ordained into the Holy Diaconate by His Eminence. Deacon John is ordained for service to the Holy Trinity Parish, Los Angeles, California. Responses to the Consecration services were given by Subdeacon John E. Lazar, and the responses to the Divine Liturgy were under his direction.

Parish Priest, Rev. Fr. Gheorghe Libotean, was assisted by Rev. Frs. Filimon Barbos and Virgil Suciu. Present for the consecration services were: V. Rev. C. Tofan, C. Alecse, D. Nenson, and Rev. Frs. C. Mitescu, G. Oanca, I. Poptelecan, V. Parau, Subdeacons W.J. Clark, J. Lazar, T. Rosco.

Founders of the parish are listed as: Rev. Fr. Costica

His Eminence being greeted by Mr. Percy Avram with bread and salt.

Maftei, Ion Nan, Ion Craioveanu, Ioan Tabac, Mihai Georgescu, E. Nemegeanu, Constantin Cepoiu, Constantin Florea, Silviu Rohan, George Stefanii, Emil Dumitache, Maria Bohar, Elaine Georgescu, Nicolae Poleac, Ioan Brejea, Jack Boian, Dan Horvath, Toma Eremie, Constantin Campan, Mitru Greijan, George Candea.

Clergy who have served the parish include: Rev. Frs. Costica Maftei, Aurel Todorescu, Ion Preoteasa, Filimon Barbos, Vasile Parau, Gheorghe Libotean and Virgil Suciu.

Ladies Auxiliary Presidents from 1983-2001 are: Olivia Turc, Silvia Brejea, Florica Pascu, Viorica Pasula, Otelija Pasula, Doina Zivan, Viorica Ardelean, Anna Romega-Thompson. *

IN MEMORY

Olga Lasca

On August 22, 2001, Olga Lasca, beloved wife of Traian Lasca, fell asleep in the Lord at the age of 88. She was born in Mitacul Dragomirnei, Romania on January 5, 1913. Olga often helped Traian during their 39-year marriage in his work for *Solia - The Herald* and other projects for the Episcopate. She

was a beautiful soul and talented musician. Olga was a long time member of St. George Cathedral, Southfield, Michigan. Prayers for the repose of her soul were led by Archpriest Laurence Lazar with melodious responses by Preoteasa Anita Lazar, easing the sorrow of her husband, family and friends who were present for the service. The Episcopate and past co-workers offer condolences to Traian and family and pray that God may give her eternal rest. *

MOVING?

Send your old and new addresses to: ROEA,
PO BOX 185, GRASS LAKE, MI 49240 USA
or E-mail to: roeadsolia@aol.com

Montreal: Indeed Good News

In 1913/18, faithful Romanian Orthodox in Montreal, Quebec, gathered together to worship under the patronage of the "Buna Vestire," "Good News," "The Annunciation." Most of the founders were from Bucovina, an area of Romania where the Orthodox faith was always strong and the "Hram" or "Feast" chosen was indicative of their joy in being "right-believers." Good news, indeed, for them to be in Canada, to be together and to have their own parish and church.

As most of the parishes in Canada and the United States, Buna Vestire was founded by the faithful. Nevertheless, the Orthodox Church is a hierachal Church, and clergy are ordained by bishops. These parishes were established by pious faithful, who understood that there could be no service without a priest and no priest without a bishop. Thus, most Romanian Orthodox Parishes in Canada were, through the presence of their priests, under the Metropolitan of Iasi (Jassy), although the Buna Vestire Parish was under the Metropolitan of Cernauti. This continued until the arrival of His Grace, Policarp Morusca in 1935. There had been an agreement by the Metropolitans of Cernauti (Nectarie Cotlarciuc), Jassy (Pimen Georgescu) and Sibiu (Nicolae Bălan), that the name of the new bishop, Policarp, would be proclaimed in North America. As the canonical hierarch for all Romanian Orthodox in North and South America, all parishes were under his care or jurisdiction (omoforion). The Romanian Orthodox parishes formed into a deanery and in time the Episcopate with its first bishop, Policarp Morusca who recognized the role of the laity and their involvement in the administration of parishes. From August 8 - 14, 1935, he visited Buna

Vestire as part of his earliest pastoral journey across North America to pray with his flock. In the 1936 edition of the CALENDARUL SOLIA, Bishop Policarp includes the name of all the parishes existing as under his pastoral care. Among these is the name of "Buna Vestire," Montreal.

Bishop Policarp left for Europe, was detained, was put under house-arrest by the communist powers, and the Episcopate in North America was left on its own. His letters from Romania to the Episcopate Council were not enough to assure the direction of the diocese (Episcopate); and thus, the Council acted in his name for a number of years. (His letters to his flock in North America may soon be published.) On November 12, 1951, Father Andrei Moldovan (who had gone secretly to Romania) was consecrated by the Romanian Church to take the place of Policarp. A new diocese was created canonically and civilly, "Riopelle" (or State Fair), and the unity of the Romanian Orthodox Episcopate of America was broken and remains so to this day.

During his short pastorate in North America, Policarp was under constant fire from various groups, and certainly after 1945, much dissension occurred in the Romanian Orthodox Church in North America. In this context, the commemoration of the former Metropolitan of Cernauti, Visarion Puiu reemerged in the Buna Vestire Parish. Soon after the communist takeover in Romania, Metropolitan Visarion Puiu founded the Romanian Orthodox Episcopate of Western Europe with

Mr. Victor Rosca, Parish Council President, and Mrs. Valeria Oana, Ladies Auxiliary President, greet His Eminence, Archbishop Nathaniel with the traditional bread and salt.

V. Rev. Fr. Petre and Dna. Anne Popescu during prayers for Fr. Petre's 50th anniversary of ordination to the Holy Priesthood and for the couple's 50th anniversary of marriage.

its seat in Paris, France, and the Buna Vestire Parish remained faithful to him. This new diocese was canonically affiliated, from its very beginnings, with the Russian Orthodox Church Outside Russia (Synod Abroad), which itself was instituted soon after the 1917 communist takeover in Russia.

In 1951, Dr. Petre Popescu , a young theologian and his wife, Anne, came to Montreal where he was ordained into the Priesthood and they began their service to the parish which has endured for fifty-years. V. Rev. Dr. Petre Popescu, who had studied in Paris after 1945, was one of the founders of the Romanian Orthodox Episcopate of Western Europe, and continued being faithful to Metropolitan Puiu and his diocese. In this way, the Buna Vestire Parish remained officially aside from the dispute between the two Romanian dioceses in North America, "Vatra" and "Riopelle," although in all other ways, it shared the goals and aspirations of the Vatra parishes and communities. At "Buna Vestire" the name of Metropolitan Visarion Puiu and then his successor, Archbishop Teofil Ionescu, were elevated until the deaths of these hierarchs.

Afterward, the names of the hierarchs of the Synod Abroad were raised in the parishes of Metropolitan Puiu's Diocese. During these years, the hierarchs of the Russian Orthodox Church Outside Russia (Synod Abroad) allowed the Romanian parishes use their own language and the Gregorian Calendar instead of the Julian which was enforced in the Synodal parishes. This affiliation lasted until 1998, when, with the support of the relevant parish councils, and by mutual consent, Buna Vestire Parish, along with the European parishes of the Puiu Diocese, found itself no longer under the coverage of the Russian Synodal Church. Led by V. Rev. Dr. Popescu, the European and Montreal parishes began a search for appropriate canonical coverage, which led to the clergy of Buna Vestire seeking canonical acceptance by the Roma-

nian Orthodox Episcopate of America. This was granted in May, 2000. The parish, however, would have to make its own request to have canonical coverage. The situation of the parishes in Europe is presently being examined by His Eminence, Archbishop Nathaniel, who has agreed to help the European parishes during their canonical transition period, as well as assist in finding suitable and permanent canonical coverage in line with their aspirations.

Following the acceptance of the Buna Vestire clergy, the Parish Council invited His Eminence, Archbishop Nathaniel, to visit the Montreal parish from December 1-3, 2000 (See SOLIA, January 2001). Thus, 65 years after the missionary visit of Bishop Polycarp, his successor, Archbishop Nathaniel, also visited the Buna Vestire parish, which received him with the traditional offerings of bread and salt. Over the weekend, the holy services, prayers and agape were held together and the Divine Liturgy celebrated by the archbishop, priests, deacons and subdeacons.

The visit was well-received, and the Parish Council asked the Episcopate to continue the dialogue with the parish concerning a possible relationship or even acceptance of Buna Vestire into the Episcopate. The Council wished to understand the relationship of parishes to the Episcopate before calling a parish assembly. On October 29, 2000, V. Rev. Constantin Tofan met in an informal meeting with the Parish Council at which 30 people were present. The Parish Council then sent a letter to the Episcopate Chancery on May 10, 2001, with various proposals as to a relationship between the Episcopate and the Parish. On May 31, the Archbishop responded by quoting the Episcopate By-Laws and noting that V. Rev. Tofan would be present at a General Assembly of the voting members of Buna Vestire to respond to any questions. The Parish Council then called a meeting of all voting members (according to the Parish By-Laws of 1918 as revised over the years) to discuss and vote on possible

entry into the Episcopate. Following the overwhelming vote of the Buna Vestire General Assembly of June 24, 2001, its request to be accepted into the Romanian Orthodox Episcopate of America without any condition was brought before the Episcopate Council on June 28, 2001. On June 29, the Episcopate Congress in first session heard the recommendation of the Episcopate Council and unanimously voted to accept the Buna Vestire Parish into the Episcopate. This decision was made known formally to the Parish Priest, the Council and Faithful in a letter from the Chancery, July 2, 2001.

Archbishop Nathaniel censing the church and the faithful during the singing of the Cherubic Hymn at the Divine Liturgy.

Members and guests of "Buna Vestire" parish during the festive banquet.

Thus, over the weekend of September 8-9, 2001, the Buna Vestire Parish held a dual celebration: the integration of the Parish into Policarp Morusca's diocese and the fiftieth year anniversaries of ordination and of marriage of V. Rev. Dr. Petre and Dna. Psa. Anne Popescu. This anniversary also gave the parish community an opportunity to commemorate the work and contributions of generations of parishioners who, alongside their parish priest, built a new church, presbytery, and church hall. On Saturday morning, the Divine Liturgy was celebrated for the feast of the Nativity of the Birthgiver of God and in the evening, Vespers was sung. On Sunday morning, following the Matins, the Hierarchical Divine Liturgy was celebrated by His Eminence, Archbishop Nathaniel, assisted by V. Rev. Frs. Petre Popescu, C. Tofan, L. Lazar, and Rev. Frs. C. Vasiliu, C. Ciubotariu and C. Ion and Subdeacons J.E. Lazar, T. Rosco and Reader D. Hoarste. The Buna Vestire Choir under the direction of Mr. Alex C. Popescu gave responses.

The Archbishop, the honorees and clergy were met

at the entrance of the Romanian Hall with bread and salt and flowers. The Banquet was prepared and served by the Ladies Auxiliary. Speakers included Mr. Victor Rosca, Parish Council President, Mrs. Valeria Oana, President of the Ladies Auxiliary, and His Eminence, who presented icons to the parish, to V. Rev. Dr. Popescu and Dna. Preoteasa Anne, and to the Council and Ladies Auxiliary Presidents. In His Eminence's speech, reference was made to V. Rev. Dr. Popescu's lifetime of devotion to his parish, his determination to keep the church sacred and untainted in spite of numerous obstacles, and his contribution to the Romanian/ North American Community throughout these fifty years. Finally, he thanked Dna. Preoteasa Anne Popescu for her continuous contributions to the Parish. After the speeches, guests were treated to Romanian orchestral music during the rest of the day.

For the Romanian Community in North America, the re-integration of Policarp Morusca's Diocese continues, much to the joy of all those of good will. *

Correspondent

BUY A "PROJECT OF LOVE" COOKBOOK

All proceeds go to the
Ana Maria Reut
Transportation Fund
Helping her come to America
every two years to be
fitted with a new prothesis.

The 564 page book contains
792 recipes, and its purchase
will help Ana Maria get the
treatment she needs at Chicago
Shriner's Hospital.

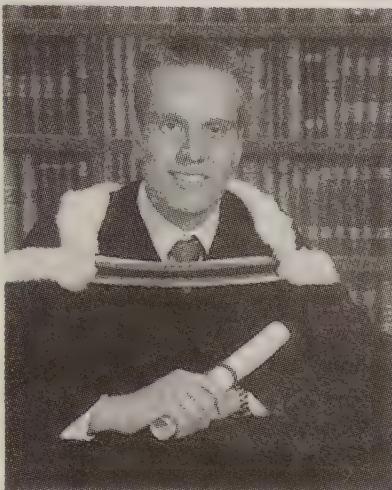
You may order the book for \$15.00
or send a donation by making your
check payable to

Lakeside Shrine Club

and sending it to:

Samuel Gallu, 49803 Berkshire Dr. E.,
Shelby Township, MI 48315
Phone: (810) 247-2555
Email: sgallu@ameritech.net

CONGRATULATIONS GRADUATES!

Victor Constantinesco

with degrees in common and civil law. This year he also obtained his M.A. degree from the University of Toronto's Centre for Russian & East European Studies, after having completed his major research project on Romanian emigre politics during the Cold War period. He was the recipient of a University of Toronto Open Fellowship in recognition of his academic achievements. He graduated in 1996 with a B.A. *cum laude* from the University of Pennsylvania, where he was twice included on the Dean's Honor List. His undergraduate studies included a year spent at the London School of Economics in London, UK, as a visiting student.

Victor was born in Canada, yet he maintained a keen sense of his Romanian origins, making every effort to incorporate study of the country within his education. After having spent some summers working in Bucharest, Victor will be taking up employment this fall in Chicago with a major law firm that maintains an office in Bucharest.

On Saturday, June 16, 2001, Rebecca Ann Lesko was awarded a Bachelor of Science degree in Biology from the College of Natural and Agricultural Sciences at the University of California - Riverside (UCR). A 1997 graduate of Redlands High School, Rebecca continued her love for the oboe by participating

Rebecca Ann Lesko

Congratulations
Victor!

Mr. & Mrs. Nicholas and Elena Constantinesco from Ottawa, Canada want to congratulate their oldest son, Victor, for the academic success he has had over the last few years.

Victor graduated this past spring with distinction from McGill University's Faculty of Law in Montreal, Quebec,

PATRIARCHATE OF ROMANIA

External Relations Department
Bucharest, Romania

Nr. 3473 / 26 July 2001

His Eminence, Most Reverend NATHANIEL
Archbishop of Detroit
The Romanian Orthodox Episcopate of America

Your Eminence:

We are notifying you that the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church, in its meeting on February 19-20, 2001, decided that:

- With regard to departing outside of the country for a short or long period of time, each clergyman or monastic who is part of the Romanian Patriarchate is obliged to have the blessing of the local hierarch, with specifics as to the duration of stay outside the country, the scope of the trip, and whether the person has permission to make financial appeals in the respective country visited.
- Because of the fact that there no longer exists an understanding of the church authorities in different parts of the world regarding the uncertain canonical status of some clergy who have left Romania, and also in order to help canonical clergy to exercise their priestly service during the period of their stay in a foreign country, the Department of Church External Relations of the Romanian Patriarchate has issued, upon the recommendation of the local hierarch, a certificate which summarizes the reason of the visit, its duration and the fact that the clergyman has a working priesthood, not being under canonical sanction.
- Violation of these provisions will result in canonical sanctions which could lead to suspension and defrocking. *

Bishop AMBROZIE Sinaitul

Patriarchal Vicar

Rev. Fr. Mircea Alexauta

Patriarchal Councillor

in the UCR Wind Ensemble for four years. She is the daughter of Rev. Fr. Andrew and Psa. Karen Lesko and is a member of St. Anne Orthodox Church in Pomona, CA. At St. Anne's, Rebecca has served as Sunday school Director and teacher for six years. Previously, she was a member of St. Anne's award-winning Bible Bowl team. Rebecca is employed by the Colton Joint Unified School District and will be teaching 7th and 8th grade science. In addition, she is pursuing her master's degree in education at UCR. *

PARISH REGISTER

BAPTISMS

Airinei, Adrian Mircea, son of Mircea & Jamie W. Airinei, Hagerstown, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Rev. Fr. Dennis & Diane Buck.

Baban, Elisabet Maria, daughter of Gabriel & Carmen F.S. Baban, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Zisu & Florenta Gutulan.

Baiceanu, Michael Daniel, son of Daniel & Jennifer C. Baiceanu, Fort Pierce, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Tudor & Vasilica Baiceanu.

Barbu, Andree, son of Petrike & Adriana Barbu, Addison, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Viorel & Jelena Susa.

Baurceanu, Iris, daughter of Bogdan & Mihaela Baurceanu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Gabriela & Dorin Barcu.

Burs, Madalina Jessica, daughter of Cosma & Tamara P. Burs, Miramar, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: John & Raluca Burce.

Buzuloiu, Kristina Breanne, daughter of Teodor & Kathy Buzuloiu, Palatine, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Vasile Buzuloiu and Cristian Faur.

Chitea, Richard, son of Ioan & Paulina F. Chitea, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristian & Liliana Sulea.

Chitu, Stefan Bono, son of Serban & Roxana M. Chitu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparent: Mirela Mocanu.

Cortes, Christopher Ricardo, son of Victor Jr. & Lucia D. Cortes, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Adrian Pop and Cornelia Danciu.

Croitoru, Victor Tudor, son of Sorin & Mona I. Croitoru, Schaumburg, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Horea & Carmen Balaia.

Curpene, Joanna Caroline, daughter of Rev. Fr. Gabriel & Psa. Claudia A. Curpene, Ottawa, ON. St. Nicholas, Ottawa, ON. Godparents: Roxana Curpene and Mario Stoica.

Gata, Alexander George, son of Andrei Gata & Ioana M. Cirstescu, Sacacmore Hills, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Cornelia Bicescu and Eugeneia Teodorescu.

Gleyzer, Ivan Aleksander, son of Vladimir & Monica F. Gleyzer, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Peter Giannopoulos and Phyllis Zecevic.

Hategan, Nicholas Roberto, son of Lucian & Laura C.S. Hategan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Alin & Clara Popa.

Ionescu, Matei Lucian, son of Lucian & Vasilica Ionescu, Bloomington, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Dan & Nicolita Papa.

Irimciuc, Justin Junior, son of Justin & Simona D. Irimciuc, Atlanta, GA. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dan & Mirela Paduraru.

Jujescu, Fabian Alexander, son of Eugen Moiescu and Alina Jujescu, Des Plaines, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ticus Robu and Cristina Mirga.

Kelley, Colin James, son of Robert & Elena M.C. Kelley, Cleveland, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Scott & Janene Kubit.

Kolodziej, Valerie Grace, daughter of George & Patricia Kolodziej, Antioch, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: George Valleck and Kathlyin Prozanski.

Lazarovici, Nicholas Dimitri, son of Doru & Kim Lazarovici, Elgin, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Vasile & Monica Palincas.

Lohan, Daniel, son of Vasile & Maria C. Lohan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL.

Lohan, Loredana Maria, daughter of Tony Vasile & Adina M. Lohan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: John & Maria Lohan.

Marshall, Bethany Rebecca, daughter of John & Camelia Marshall, Maywood, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: George & Ana Stoean.

Marta, Nicole Lucia, daughter of Florian & Monica B. Marta, Dania, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Remus & Cristina Savu.

Medesan, Jessica, daughter of Nicolae & Monica M. Medesan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Ovidiu & Anca Caprucian.

Miclau, Elizabeth Emma, daughter of Dr. Theodore III & Kirsten E. Miclau, San Francisco, CA. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Dave & Deanna Kaiser.

Neagu, Alan Christopher, son of Alin & Madalina C. Neagu, Westland, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Hts., MI. Godparents: Silviu & Dorina Laslau.

Nicolae, Rusandra Ina, daughter of Dan & Raluca C. Nicolae, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Eugen & Delia Jana.

Pavel, Radu Jr., son of Radu & Elena Pavel, Toledo, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Mircea & Nadina Ciubancan.

Popa, Livia Onorica, daughter of Catalin & Mirela T. Popa, Southfield, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparent: Carmen Patricia Durgeu.

Popovici, Matei Serban, son of Horia & Cristina M. Popovici, Ottawa, ON. St. Nicholas, Ottawa, ON. Godparents: Luca Diaconescu and Grabar Magda.

Pteanc, Madelaine Catherine, daughter of Vasile & Carmen Pteanc, Lyons, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Angela & Luis Reyes.

Pungan, Dora, daughter of Marian & Ramona P. Pungan, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gabriel & Liana Dogaru.

Radu, Adina Denise, daughter of Alexandru & Raluca M. Radu, Niles, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Octavian & Gratiana Maier.

Ratti, Brianna Marie, daughter of Mirela Rat, Smithfield, RI. St. John, Woonsocket, RI. Godparent: Mihaela M. Ratti.

Scarlatescu, Erik Anthony, son of Sorin & Iuliana M. Scarlatescu, Wickcliffe, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Florin & Iuliana Selaru.

Serbu, Sandra Maria, daughter of Nicolae & Cristina Serbu, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Alischer & Mihaela Lang.

Stoica, David, son of Vasile & Elena C. Stoica, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Autol Constantin and Maria Vlad.

Traum, Michael Johann, son of Michael & Hannelore C. Traum, Harpers Ferry, WV. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparent: Sorin Dragan.

Tudor, Michael Kevin, son of Florin & Catherine M. Tudor, Boyton Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Robert & Elena Hoel.

Yared, Rokia, daughter of Tseggai & Freweyni Habtegab
Yared, Arlington, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Lemlem Tsehay and Isais Haile.

RECEIVED INTO THE CHURCH

Castro-Gonzales, Gissela, Ft. Lauderdale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. V. Rev. Fr. Dumitru Sasu.

MARRIAGES

Ardeleanu, Ioan Nucu and Georgeta Ardeleanu, Chicago, IL.

St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Mihai & Dorina Scaunas.
Barbu, Petrike and Adriana Palau, Addison, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Viorel & Jelena Susa.

Bargoz, Ciprian and Dragana Mitic, Highland, IN. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Petar & Slajana Lazic.

Big, Nicolae Adrian and Iuliana Gheorghe, Glenview, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Angela & Luis Reyes.

Contra, Vasile and Anca Husti, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Nelu & Lacramioara Big.

Draga, Florin and Sanda Melania Crapatureanu, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Lucian & Magdalena Popescu and Andrei & Anca Lambert.

Dragan, Traian Valerian and Gissela Sobeyda Castro, Fort Lauderdale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Constantin & Elena Pasat.

Dobrincu, Orlando and Kemberley Potter, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Dan Nitoi and Livia Maiogian.

Esmond, Daniel Charles and Nicola Shareen Young, Folsom, CA. St. Anne, Pomona, CA. Godparent: Christopher C. Esmond.

Jelescu, Vasile and Victoria Evangelatos, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: John & Patricia Pasca.

Jovica, Constantine and Monica Fluture, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Victor & Miriana Dinu.

Lundberg, Charles Eric and Ana Maria Manta, Boyton Beach, FL. Holy Trinity, Miramar, FL.

Matara, Bogdan Gheorghe and Geanina Izabela Gheorghe, Philadelphia, PA. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA. Godparents: Valentin & Nadia Gheorghe.

Mohan, Doru and Ana Tomici, Glendale, NY. Sts. Michael & Gabriel, Middle Village, NY. Godparents: Illia & Sofia Kornea.

Nistor, Ioan and Andreea Serban, Crystal Lake, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Catalin & Diana Girbac.

Pavel, Radu and Elena Mihaela Rebegel, Toledo, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Mircea Dan and Nadina Jaciana Ciubancan.

Rus, Petre and Daniela Streza, Elmhurst, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Ionel & Marcela Susa.

Sajin, Petru and Carmen Rogoz, Hallandale, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Constantin & Doina Cucu.

Stoica, Vasile and Elena Cristolovean, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Autol Constantin and Maria Vlad.

Stroe, Gabriel and Petrica Enescu, Hollywood, FL. Holy Trinity, Miramar, FL. Godparents: Romeo & Rodica Mihalache.

Stutz, Jason Lea and Luminita Lazar, Forest Park, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Steve & Ligia Lodwig.

Szostak, Robert and Andrea Istvan, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Pavel & Cristina Nutu.

Thomas, David and Linca Petrol, Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI. Godparents: Douglas & Marianne Livezey.

Ungar, Adrian and Jivea Alexandru, Chicago, IL. St. Mary, Chicago, IL. Godparents: Stecko & Mila Rancovic.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Olivia Dickerman , Ypsilanti, MI	\$250.00
Audrey Huston , Michigan Center, MI	\$200.00
Nick & Helen Moga , Hubbard, OH	\$100.00
Alexa Ungurian , Oakbank, MB	\$100.00
Elizabeth Ciocanea , Cleveland, OH	\$50.00
Rev. Dn./M William Clark , Los Angeles, CA	\$50.00
Rev. Fr. & Psa. Michael Lupu , Calgary, AB	\$50.00
Rev. Fr. & Psa. Dimitru Sasu , Miramar, FL	\$50.00
Flora Cocora , Dearborn Hts., MI	\$30.00
M/M George Bursan , Cuyahoga Falls, OH	\$25.00
Steve Shank , Bradenton, FL	\$17.00

GENERAL DONATIONS

M/M Bobby Westerfield , Warren, MI	\$20.00
M/M Liviu Florescu , Farmington, MI	\$ 5.00
Irene Popovici , St. Clair Shores, MI	\$ 5.00

MEMORIAM

M/M Cornel Cotosman , Addison, IL	\$25.00
(IMO Olga Lascu)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

St. George , Canton, OH	\$2,500.00
(2002 Dues)	

CAMP VATRA FOR SENIORS CLOSING BANQUET DONATIONS

Steve Milroy , Merrifield, VA	\$200.00
Nick & Marie Avramaut , Middleburg Hts., OH	\$100.00
Mariana Istvan , Chicago, IL	\$100.00
M/M John Bogdan , Canton, OH	\$40.00
Cristina Iftimie , Chicago, IL	\$40.00
Brian & Susan McDonald , Indianapolis, IN	\$30.00
Virginia Moore , Garden City, MI	\$30.00
Marius Chiriacescu , Chicago, IL	\$25.00
Rev. Dn. David Wey , Indianapolis, IN	\$25.00
Mihai Rus , Westland, MI	\$20.00

CAMP VATRA HEALTH & ADMINISTRATION CENTER DONATIONS

St. George Ladies Auxiliary , Canton, OH	\$1,000.00
Nick & Marie Avramaut , Middleburg Hts., OH	\$50.00
M/M William Cutshall , Massillon, OH	\$50.00
Mike & Mary Ann Glodici , Cleveland, OH	\$50.00
David & Cynthia Egly , Lapel, IN	\$25.00

MISSION FUND

Alexa Ungurian , Oakbank, MB	\$25.00
---	---------

DEPARTMENT OF CHRISTIAN ASSISTANCE

St. Mary , Falls Church, VA	\$200.00
--	----------

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Ardelean, Gheorghe , 70. Holy Nativity, Chicago, IL.
Dragoi, Viorel , 65. St. Mary, Chicago, IL.
Efremov, Trifon , 85. Holy Trinity, Miramar, FL.
Istvan, Emeric , 50. St. Mary, Chicago, IL.
Jacob, Rita , 83. St. Mary, Chicago, IL.
Lascu, Olga , 88. St. George Cathedral, Southfield, MI.
Martin, Samuel E. , 88. Holy Resurrection, Warren, OH.
Metes, John M. , 96. St. George, Canton, OH.
Palage, Sadie , 91. Descent of Holy Spirit, Elkins Park, PA.
Rosca, Victor G. , 77. St. George, Canton, OH.
Ursan, Rebecca , 93. St. George Cathedral, Regina, SK.
Vasu, Victoria , 78. St. George Cathedral, Southfield, MI.

2001 CONGRESS

BANQUET DONATIONS

\$1,000.00	
St. Mary, St. Paul, MN	
\$500.00 CF	
M/M Alex Popescu, St. Laurent, QC	
\$200.00	
Holy Nativity, Chicago, IL; Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH; St. Elias, Ellwood City, PA	
\$100.00	
Nicholas & Helen Burz, Bingham Farms, MI; Vasile Gheorghiu & Dr. Sanda Constantinidi, Greenville, PA; Descent of the Holy Ghost, Elkins Park, PA; Olivia Dickerman, Ypsilanti, MI; Rev. Fr. Casian Fetea, Astoria, NY; Ted & Eva Gavala, North Hills, PA; Rev. Fr. & Psa. Remus Grama, Cleveland, OH; Holy Trinity, Miramar, FL; Rev. Fr. Constantin & Psa. Rodica Lapustea, San Jose, CA; Rev. Fr. Catalin & Psa. Nicole Mitescu, Claremont, CA; Helen Muntean, Troy, MI; Rev. Fr. Ian & Psa. Mary Lynn Pac-Urar, Fairlawn, OH; Rev. Fr. & Psa. Traian Petrescu, New York, NY; John & Kathy Stanitz, Wheaton, IL; St. John the Baptist, Woonsocket, RI; St. Mary Cathedral, Cleveland, OH; Narcis & Violeta Stoica, Claremont, CA; Union & League of Romanian Societies, Cleveland, OH; Mary Ann Moga-Zarb, Bloomfield Hills, MI	
\$100.00 CF	
Rev. Fr. & Psa. Michael Lupu, Calgary, MB	
\$75.00	
Ron & Steven Muresan, Bloomfield Hills, MI	
\$50.00	
Drs. John & Eleanor Bujea, Regina, SK; George C. Cantor, Cleveland, OH; Rev. Fr. Ioan Catana, Kirkland, WA; Dr. Emil & Elena Chiaburu, Grand Rapids, MI; Betty Ciocanea, Cleveland, OH; Val & Nancy Cocariu, Bloomfield Hills, MI; Rev. Fr. Leo & Psa. Mary Copacia, Shelby Twp., MI; Holy Trinity Choir, Miramar, FL; Rev. Fr. Ionel Cudritescu, Toronto, ON; Victor & Mariana Dinu, Skokie, IL; George & Audrey Fatsy, Trumbull, CT; Rev. Fr. Adrian Fetea, Merrillville, IN; Rev. Fr. Anton & Psa. Antoaneta Frunza, Grand Blanc, MI; Ken Gaber, Roblin, MB; M/M Liviu Grama, Lakewood, OH; V. Rev. Fr. Laurence & Psa. Anita Lazar, Southfield, MI; Rev. Fr. Andrew & Psa. Karen Lesko, Redlands, CA; Rev. Fr. Ioan Lupescu, Chicago, IL; M/M Alexandru Nemoianu, Jackson, MI; Rev. Fr. Simion Pavel, Chicago, IL; Gigi Peru, Northville, MI; Olga Petersen, St. Clair Shores, MI; M/M Valer Pufescu, Clinton Twp., MI; Rev. Fr. Romeo & Psa. Mary Ellen Rosco, Dearborn Hts., MI; M/M George Ross, Schererville, IN; V. Rev. Fr. Dumitru Sasu, Miramar, FL; M/M Phil Toconita, Jr., St. Paul, MN; Rev. Fr. Cornel Todeasa, Monroe, CT	
\$50.00 CF	
Constantin & Elean Stancu, Willowdale, ON	
\$40.00	
George Opincariu, Toronto, ON (IMO Virgil Opincariu); Vasile & Livia Rosu, Detroit, MI	
\$35.00	
Aurel Ciufecu, Fairfield, CT	
\$30.00	
George & Dorothy Aldea, Royal Oak, MI; Irimie Burz; Iustina Cantor, Commerce, MI; Rev. Fr. George Carstea, Rochester Hills, MI; Manuela Cruga, Brooklyn, MI; George Dumitrescu, Livonia, MI; Rev. Fr. John & Psa. Clara Mancantelli, Regina, SK; M/M Michael Mihaiu, River Rouge MI; Peter & Gisele	

Opincariu, Windsor, ON (IMO Virgil Opincariu)

\$25.00

Anonymous; Ion Anton, La Puente, CA; M/M John Besoiu Jr, Mineral Ridge, OH; M/M Petru Bugariu, Roseville, MI; Dorothy Bondar, Warren, MI; M/M John Campian, Northville, MI; Rodica Dicoi, Warren, MI; V. Rev. Fr. Felix Dubneac, Rives Junction, MI; M/M George Kaibas, Farrell, PA; M/M Joseph Lazar, Detroit, MI; Dr. Aurel Lupulescu, Southfield, MI; Robert & Cornelia Merchant, Griffith, IN; Helen Oprita, Roseville, MI; M/M Dan Poroch, St. Clair Shores, MI; Dita Sandru, Southfield, MI; Ana Serbu, Detroit, MI; Earl & Aurelia Stan, Southgate, MI; Grace & Sam Todor, Boca Raton, FL; V. Rev. Fr. Constantin Tofan, Canton, OH; Sbdcn. Wayne & Lenora Wright, Uniontown, OH

\$20.00

Shirley Barsan, Sheffield Village, OH; Alexandru Buzas, Ypsilanti, MI; Ovidiu Farca, Warren, MI; Louise Gibb, Brookfield, OH; Paul & Jeanette Hildreth, Burton, MI; Andrei Hoban, Dearborn Hts., MI; Elena & Mariana Ion; George & Vioara Ivascu, Wayne, MI; Ana Jonascu, Westland, MI; Peter Lupsor, West Bloomfield, MI; Robert A. Mitchell, Detroit, MI; Hieromonk Joseph Morris, Indianapolis, IN; Ana Muntean, Chicago, IL; V. Rev. Fr. Daniel Nenson, Regina, SK; Eugenia & Irinel Ochialbescu, Ann Arbor, MI; Rev. Fr. Aurel Petrescu, Manchester, NH; Virginia Precop, St. Clair Shores, MI; Marie & Michel Pronovost, LaSalle, ON; Eugene Roscoe, Regina, SK; Rev. Fr. & Psa. Ray Samoila, North Canton, OH; Constantine Sandalovschi, Longueuil, QC; M/M Valentin Savu, Dearborn Hts., MI; Elvira Stefureac, Livonia, MI; Mihai Tipa, Redford, MI; M/M Philip Todor, Troy, MI

\$12.00

Victoria Elena

\$10.00

Anonymous (3); Mike & Juliana Dobrin, Windsor, ON; Georgeta Pirlea, Montreal, QC; Matushka Pearl Homiak, Orland Park, IL; Rev. Fr. & Psa. Nicolai Izbsa, Highland Park, IL; Sophie Humita, Eastpointe, MI; Betty Misaras, Canton, MI; Madalina Mota, Bingham Farms, MI

\$5.00

Anonymous; Mike Strugar, Milan, MI

HIERARCHAL SCHEDULE

August 24-25. Glendale, AZ. St. John the Baptist. Consecration of church. Vespers, Consecration, Hierarchal Divine Liturgy, Ordination of Wm. J. Clark into the Holy Diaconate.

August 30-September 2. Canton, OH. St. George. AROY Conference.

September 7-9. Montreal, QC. Buna Vestire. Entrance of Parish into the Episcopate; 50th Anniversary of Priesthood and Marriage: V.Rev. Petre & Psa. Anne Popescu. Saturday: Divine Liturgy for Birth of Virgin Mary, Vespers. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy, Blessing of Anniversarians, Banquet.

September 13-14. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Vespers of Holy Cross. Hierarchal Divine Liturgy.

September 15. Detroit, MI. St. Andrew House. Seminar on Healing.

September 16. Hermitage, PA. Holy Cross. Hierarchal Divine Liturgy. 95th Anniversary & Luncheon. Scalp Level, PA. Pastoral visit.

September 21-23. Vatra Romaneasca. Preotese Retreat.♦

DECLARAȚIA SFÂNTULUI SINOD AL OCA ASUPRA TRAGICELOR ATACURI TERORISTE DIN NEW YORK ȘI WASHINGTON, DC

11 septembrie 2001

Către Venerabili Ierarhi, Prea Cucernicii Părinți, Prea Cuvioșii Monahi, Prea Cuvioasele Monahii și către dreptmăritorii creștini din cadrul Bisericii Ortodoxe în America (OCA):

În această dimineață mințile și inimile noastre au fost șocate dincolo de orice imaginea odată cu apariția imaginile atacurilor teroriste asupra World Trade Center și Pentagonului, pe ecranele televizoarelor. Odată cu derularea evenimentelor următoare din această dimineață prăbușirea turnurilor gemene ale World Trade Center, distrugerea parțială unei laturi a Pentagonului, prăbușirea unui alt avion deturnat de teroriști lângă Pittsburgh, echipa de atacuri viitoare asupra altor orașe și tinte de-a lungul Statelor Unite credința întregii națiuni a fost sever testată într-un mod nemaiîntâlnit până acum. Într-o clipă, securitatea și stabilitatea pe care noi și toți ceilalți americani deseori le luăm de bune, au dispărut, reamintindu-ne că "toate lucrurile nu sunt decât plăpânde umbre și visuri amăgitoare" după cum spune Sf. Ioan Damaschinul.

Însă mai însășimântător decât imaginile vizuale întipărite pentru întotdeauna în memoria noastră, este faptul că mii de vieți nevinovate au fost risipite ca urmare a acestei răutăți fără sens. Autorii acestor atacuri teroriste au arătat ostentativ lipsa lor completă de respect pentru sfințenia vieții umane a altora și a lor însăși. În timp ce clădirile pot fi reconstruite și sistemele restaurate, viețile pământești ale victimelor nevinovate care au pierit astăzi nu pot fi redate. Și viețile soților și soților, copiilor, părinților, prietenilor și, cu adevărat, ale noastre, ale tuturor care am fost martorii acestor evenimente, vor fi schimbate în moduri pe care noi încă nu le-am considerat ori înțeles. În vreme ce realitățile ororilor de astăzi ar putea începe să provoace credința și viața noastră, să ne întrebăm împreună cu Sf. Ioan Damaschinul: "Care bucurie pământească nu este amestecată cu durere? Ce mărire stă neschimbătă pe pământ?" Credința noastră este încercată, individual sau colectiv, aşa cum nu a mai fost încercată niciodată înainte, și ne amintim în mijlocul acestei tragedii, că numai în Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos aflăm credința și nădejdea, dragostea și prezența lui Dumnezeu, pe care le căutăm indignați.

Din partea membrilor Sfântului Sinod al Episcopilor Bisericii Ortodoxe în America (OCA), facem un apel către toți credincioșii Bisericii noastre și către toți nord americanii să se întoarcă către Dumnezeu în aceste momente, să mângâie pe cei ce sunt speriați

pentru totdeauna de tragediile acestei zile, să se străduiască să vadă în toți cei pe care îi întâlnim chipul viu și iubitor al Domnului nostru Iisus Hristos, și să se roage cu reînnoită fervoare pentru "pacea întregii lumi" pentru pacea cea "mai presus de fire" de care omenirea astăzi are disperată nevoie și pe care o caută.

Rugați-vă pentru cei ale căror vieți au fost curmate ca urmare ale acțiunilor răului, ca și pentru cei care suferă și vor continua să sufere în zilele, săptămânilor și lunile care urmează. Rugați-vă pentru cei care și-au pierdut familiile și prietenii, și a căror suferință cu greu se poate imagina, și pentru cei care vor rămâne speriați pentru totdeauna ca urmare a devastării de astăzi. Rugați-vă pentru cei care în nenumărate chipuri asistă pe cei răniți și sinistrați, ca Domnul Dumnezeul nostru să-i călăuzească în eforturile lor de a aduce alinare fizică, sufletească și emoțională. Rugați-vă pentru cei ispiți cu pierderea nădejdii în fața acestei tragedii, pentru ca Domnul să-și reverse mila și dragostea Sa peste ei și peste noi. Rugați-vă pentru cărmuitorii noștri pentru ca Domnul Dumnezeu să le dăruiască înțelepciunea de a acționa drept înaintea acestei suferințe de neimaginat. Rugați-vă pentru copiii națiunii noastre, cărora încă o dată le-a fost răpită nevinovăția prin vederea imaginilor acestor incomensurabile răutăți și tragedii. Rugați-vă pentru autorii răutăților de astăzi, cerând lui Dumnezeu "să transforme răul în bine" prin Bunătatea Sa, aşa cum ne rugăm în cadrul Sfintei Liturghii a Sf. Vasile cel Mare. Și, în final, să ne rugăm pentru noi însine, ca Dumnezeul nostru să ne întărească înaintea consecințelor tragediilor de astăzi și să reverse asupra noastră credința și nădejde reînnoită pentru a stăru în dragostea Sa într-o lume care s-a transformat într-o rece și împietrită.

Credința noastră a fost și va continua să fie încercată ca urmare a tragediilor de astăzi. Fie ca Domnul Dumnezeul nostru să ne folosească ca unelte ale păcii înaintea războiului, ale dragostei înaintea urii, și ale supremei bunătăți înaintea a tot ceea ce este rău.

Cu dragoste în Domnul nostru Iisus Hristos, singurul Ajutător în nevoi, *

+ THEODOSIUS
Arhiepiscop al Washingtonului
Mitropolit al Întregii Americi și al Canadei
Împreună cu membrii Sfântului Sinod al

IERUSALIME! IERUSALIME!

Americanii de toate nuanțele confesionale, precum și toți creștinii ortodocși de pe întreg pământul consideră Ierusalimul ca fiind "cel mai sfânt dintre orașe". Anul trecut, în decembrie 2000, moartea fericitului întru pomenire Diodoros I, Patriarhul străvechii, dar acum micii comunități creștine ortodoxe din Ierusalim, a avut un ecou restrâns în lumea largă. Conform statisticilor, în Israel trăiesc ceva mai puțin de 100,000 de creștini ortodocși, majoritatea de origine arabă. De aceea, trecerea din această viață a capului unei asemenea mici Biserici n-a fost socotită a fi vrednică de pagina întâia a știșilor. Cu toate acestea, minoritatea ortodoxă creștină din chiar orașul de origine a creștinismului, continuă să cânte troparul: "Saltă acum și te bucură Sioane! Iar tu, Curată Născătoare de Dumnezeu, veseleste-te întru Învierea Celui Născut al tău!"

Au trebuit să treacă opt luni de zile de la trecerea Patriarhului Diodoros I din această viață pentru alegerea de către membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ierusalimului a succesorului său, Prea Fericitul Patriarh Irineos. În cele opt luni de zile interesul în alegerea patriarhului a crescut enorm! Interesul public n-a crescut însă aşa cum s-ar crede datorită griji pioase față de cine va conduce spiritual Biserica Ierusalimului al cărei prim Episcop a fost Iacob, ruda Domnului. Interesul public s-a datorat implicării puterilor lumești ale Israelului, Iordaniei și autorităților palestiniene, pentru care este foarte importantă poziția pe care o va lua Patriarhul Ierusalimului față de ele.

Se știe că, după alegerea făcută de oficialitățile Bisericii, aprobația finală a votului stă în mâinile celor trei state: Israel, Iordania și Palestina, care culmea! nici măcar nu sunt creștini. Această dependență față de autoritatea seculară este asemănătoare cu "penitența de la Cannosa"*. Acest "drept", se spune, a fost stabilit de către împăratul Justinian I în secolul al VI-lea (Justinian n-a fost profet și nu avea cum să prevadă schimbările fundamentale din legea imperială). Această ciudată stare de lucruri dă de gândit americanilor. Noi suntem crescute în spiritul școlii cunoașterii civice a faptului că există (a se citi "trebuie să existe") o separație între Biserică și Stat, pentru ca guvernul să nu favorizeze nici o confesiune sau denomiinațione religioasă, nici să intervină în alegerile liderilor religioși.

"Căsătoria" dintre Biserică și Stat sau mai bine zis dintre guvern și religie, a fost dominantă în multe culturi antice. Așa se face că Biserica Ortodoxă a moștenit teoria romană a relației dintre guvernator și guvernați. Abia cu apariția "Iluminismului" și a respingerii credinței, care a adus agresivitatea ghilotinei, s-a separat Biserica de Stat. În zilele noastre, eforturile brutale ale comunismului de a eradică religia, și fac pe americanii suspicioși și neîncrezători în "parteneriatul" guvernelor din țările foste comuniste cu "comunitățile de credință".

Acest tip de "căsătorie aranjată" nu este ceva nou pentru patriarhiile Lumii Vechi, dintre care nici una nu a scăpat de gentila mână-în-mână, uneori transformată într-un braț forte care a intervenit în alegerile ierarhilor

și în administrația Bisericii începând cu Constantin cel Mare și continuând până la Primul-Ministru Ariel Sharon astăzi.

Percepția americană a "independenței" comunităților de credință față de guvernele seculare este una dintre diferențele fundamentale și cauză reală de neînțelegerere între ortodocșii din America de Nord și cei din Europa, Orientul Apropiat sau Africa. Noi ne simțim inconfortabil și devenim suspicioși atunci când guvernul intervine în administrația treburilor religioase. Noi ne bucurăm de libertatea de a acționa, de a evangheliza și de a face orice considerăm plăcut lui Dumnezeu, fără a cere permisiunea autorităților civile; și cu toate acestea, suntem, totuși, "buni cetățeni".

Americanii nu au dorința experienței unui "Departament al Cultelor". Aceasta este un alt motiv pentru care autocefalia Bisericii în America este necesară; pentru că noi să nu mai fim dependenți de toanele unor guverne străine și de interesul lor pur secular în a folosi puterea Bisericii în afacerile lumești, nici nu suntem în necunoaștere de posibilele presiuni asupra Patriarhilor, care la rândul lor vor putea pune presiune pe creștinii ortodocși din Statele Unite.

Puterea Bisericii și în Biserică vine din prezența Duhului Sfânt în Ea, nu dintr-o poziție dăruită de către o autoritate externă. Aceasta este un adevăr al Bisericii Universale. Biserica există, totuși, local, și se adaptează la forma de guvernare locală, în timp ce se străduiește mereu să se mențină deosebit de controlul secular. Pentru a realiza acest lucru, Ea trebuie să fie unică, capabilă de a răspunde repede și autoritar. Acest lucru cere însă o persoană care să vorbească în numele Bisericii, un Patriarh. Alegerea ierarhilor Bisericii Ortodoxe în America reprezintă preocuparea strictă a Bisericii de aici, clerici și laici, care aleg fără intervenții guvernamentale, presiuni, amenințări sau intimidări. Așa ar trebui să fie și pentru alegerea capului văzut al Bisericii în America: participare totală a clerului și a credincioșilor.

Au trebuit patru luni de la cea de-a Doua Conferință a Ierarhilor din Statele Unite ce a fost ținută în Washington, D.C., în capitala celei mai puternice națiuni din lume. Nici un reprezentant oficial al guvernului nu a fost prezent, nici un Director al Departamentului Cultelor, nici un observator din partea autorităților civile. Ierarhii au fost liberi să vorbească așa cum au ales (deși majoritatea au ales să nu vorbească). Patru luni scăzute din douăsprezece rămân opt luni, și încă nu s-a anunțat data următoarei Conferințe care a fost votată de ierarhi pentru a se desfășura. (Nu ne putem opri să nu ne amintim că același lucru s-a votat și la Prima Conferință de la Ligonier și au trebuit să treacă aproape zece ani pentru a se întâmpla).

Deci, ce ține Biserica din Statele Unite ca să nu se întâlnească? Nu guvernele sub ale căror legi civile Patriarhii subzistă. Atunci cine? De ce? Au trebuit să treacă opt luni până a fost ales un Patriarh pentru Ierusalim. Cu siguranță nu trebuie opt luni pentru a stabili data

Cont. pe pag. 20

SFÂNTUL DIMITRIE CEL NOU BASARABOV, OCROTITORUL BUCUREŞTILOR

- 27 octombrie -

Unul dintre reprezentanții de seamă ai vești creștine, odrăslit de frații noștri români care trăiesc în sudul Dunării, a fost Sfântul Dimitrie zis "cel nou" sau "Basarabov", ale cărui moaște se găsesc azi în catedrala patriarhală din București. A trăit în veacul al XIII-lea, deci în timpul "imperiului" de la Târnova, întemeiat de români și de bulgari sub conducerea fraților Petru și Asan. S-a născut în satul Basarabov, așezat pe râul Lom, un affluent al Dunării, în apropierea orașului Russe. Părinții lui erau oameni săraci, care nu l-au putut da la învățătură, de aceea, de mic a fost nevoie să-și câștige el însuși cele necesare traiului. Ani în sir a păscut vitele și oile căranilor din sat, pe colinele din preajma Dunării și pe văile înverzite ale râului Lom. Viața în mijlocul naturii a oferit Tânărului păstor prilejul de a admira mereu frumusețile firii cele văzute, ajutându-l să iubească și mai mult pe Făcătorul lumii văzute și nevăzute. În duminici și sărbători a luat parte alături de părinți și de ceilalți credincioși, la slujbele săvârșite în biserică satului, putând astfel să asculte învățăturile de viață îndrumătoare

ale Mântuitorului Iisus Hristos, ale Sfinților Săi Apostoli și ale Sfinților Părinți. Atmosfera de viață autentic creștină din familie, ca și învățăturile pe care le auzea la biserică l-au făcut să fie bland și milostiv cu toți semenii săi. Postea și se ruga mereu, aşa cum se cuvine unui adevarat creștin. Se îngrijea mult de cei săraci, cărora le împărtea o parte din hrana pe care o primea de la consătenii săi pentru paza vitelor.

Cunoscând pe unii călugări din mănăstirile din apropiere, aflat de viață îmbunătățită pe care o duceau aceștia, departe de lume și de grijile ei. Pe măsură ce creștea cu vîrsta și cu înțelepciunea, s-a trezit în el dorul după viață monahală, deși practicase și până atunci, poate fără ca să-și dea seama, cele trei "sfaturi" cerute oricărui călugăr: sfințenia vieții (fecioria), smerenia (ascultarea) și sărăcia. Drept aceea, într-o din zile, a părăsit lumea, cu toate ale ei, și "luându-și crucea", s-a călugărit într-o mănăstire din apropiere. S-a așezat într-o peșteră, săpată în stâncă, pe malul râului Lom. Acolo a petrecut ani în sir în post aspru, înfrâncare și rugăciune, izolat cu totul de lume și chiar de ceilalți monahi. Nu se știe câți ani a trăit în această peșteră și nici cum își agonisea cele necesare traiului, după cum nu se știe nici data trecerii sale la cele veșnice. De un lucru putem fi siguri: că el a fost în permanență o pildă vie de aleasă viață creștină pentru ceilalți călugări și pentru obștea cea mare a credincioșilor.

Se spune că pe când și-a simțit sfârșitul aproape, a venit pe malul Lomului și s-a așezat între două lespezi de piatră ca într-un sicriu. Si astfel și-a încrezut sufletul lui Dumnezeu, fiind încojurat în chip nevăzut doar de sfintii îngeri.

Pe bună dreptate, una din cântările bisericești din ziua prăznuirii sale îi înfățișează viața prin aceste cuvinte: "Ca un înger pe pământ viața ta ai săvârșit, în post și rugăciune ziua și noaptea petrecând, ca să înfrângi pornirea ispitelor cu care te-ai luptat, ca un ostaș adevărat al lui Dumnezeu, a cărui voie ai împlinit din tinerețe și toate întunecimile le-ai socotit. Pentru aceasta și noi cu credință te lăudăm și te slăvим". (Podobia la Utrenie).

Mulți ani nimeni n-a știut de trecerea la cele veșnice a lui Dimitrie. Dar în urma unor ploi puternice, au căzut în apa Lomului și cele două lespezi de piatră în care era adăpostit trupul Cuviosului pustnic. Acestea a fost acoperit de nisip și de prundiș, rămânând iarăși o bucată de vreme neștiut de nimeni în albia râului Lom. Ele n-au fost însă atinse de putreziciune, pentru că să fie scoase apoi la lumină în chip minunat, prin lucrare dumnezeiască. Într-o noapte, Cuviosul Dimitrie s-a arătat în vis unei tinere care suferea de o boală grea, căreia i-a spus că dacă părinții ei îl vor scoate din apă, va fi tămaduită de boală. Tânără a povestit părintilor visul ei și împreună cu aceștia și cu alții credincioși din sat s-au îndreptat

Cont. pe pag. 20

Sfântul Dumitrie *Cont. de la pag. 19*

spre locul pe care însuși cuviosul îl arătase în vis acelei tinere. De fapt, acolo se și arăta adeseori o lumină mai presus de fire. Și căutând cu stăruință au aflat cinstițul trup al Cuviosului Dimitrie întreg și neputrezit. Binecredincioșii creștini din satul Basarab, împreună cu preoții satului, au dus cinstitele moaste în biserică satului. Tânără bolnavă, atingându-se de ele, și-a recăpătat de îndată sănătatea.

Vesta despre aflarea cinstitelor sale moaște s-a răspândit curând atât în localitățile din sudul Dunării, cât și în cele din nordul ei. Numeroși credincioși de pe ambele sale maluri se îndreptau spre satul Basarab pentru a se încrina cinstitelor moaște și a cere marelui sfânt ajutor și mijlocire în fața Părintelui ceresc. Se împlineau astfel cuvintele Sfântului Apostol Pavel care scria corinenilor că “*Dumnezeu a ales pe cei nebăgați în seamă ai lumii acesteia ca să biruiască pe cei tari, a ales pe cei de jos ca să rușineze pe cei truși*” (I Corintini 1, 27-28). Dumnezeu l-a ales tocmai pe acest Dimitrie, smerit păstor și apoi pustnic, neluat în seamă de nimeni, ca el să fie cunoscut apoi de toți și să-i ceară ajutor și ocrotire în nevoi. S-a învrednicit și el de aceeași cinstire ca și păstorul Amos care a ajuns prooroc, ca și David care din păstor a ajuns rege în Israel, ca și păstorii din jurul Betleemului care au aflat de nașterea dumnezeiescului Prunc și au venit să i se încchine. Tradiția spune că unul din domnii Țării Românești a ridicat în satul Basarab o biserică nouă, în care au fost aşezate moaștele Sfântului Dumitrie cel Nou, spre a fi cinstite de credincioșii care se îndreptau mereu spre satul în care văzuse lumina zilei.

Moaștele noului sfânt al lui Hristos au rămas acolo aproape cinci secole. Între anii 1786-1774 a avut loc un razboi nimicitor între ruși și turci, purtat și pe pământul românesc, dar și în sudul Dunării, pe teritoriul fostului stat bulgar, desființat de turci încă de la sfârșitul veacului al XIV-lea.

Generalul rus Petru Salticov a ajuns cu oștile sale în satul Basarab. Pentru ca cinstitele moaste să nu fie profanate de ostașii turci musulmani, generalul a poruncit ca ele să fie duse în Rusia. Ajungând cortegiul cu racla în București, un negustor bogat cu numele Hagi Dimitrie, se pare un macedoran, precum și mitropolitul Grigorie II al Țării Românești, au rugat pe generalul rus să lase cinstitele moaște ale Sfântului Dimitrie cel nou poporului român și Mitropoliei țării, ca o mângâiere pentru multele pagube materiale și suferințe îndurante de români în cursul acelui război, mai ales că era “valah” de neam. Asculțându-le dorința, moaștele au fost aşezate cu mare cinste în catedrala mitropolitană din București în iulie 1774. Mâna dreaptă a Sfântului a fost trimisă, totuși, la Kiev, unde se crede că se păstrează și astăzi.

În felul acesta, Sfântul Dimitrie cel nou sau Basarabov a devenit ocrotitorul Bucureștiului și al întregii Țări Românești. Multe suferințe și felurite boli au fost vindecate în urma rugăciunilor stăruitoare în fața cinstitelor moaște ale Sfântului Dimitrie. În vreme de secată s-au făcut cu ele procesiuni pentru ploaie. An de an zeci de mii de credincioși din Capitala țării noastre

sunt prezenți la slujba pomenirii sale, care se face în ziua de 27 octombrie. Înțând seama de cinstirea deosebită de care se bucură Sfântul Dimitrie cel nou, mai ales în București, la 28 februarie 1950 Sfântul Sinod a hotărât generalizarea cultului său în toată Biserica Ortodoxă Română. Această hotărâre s-a transpus în faptă în cadrul unor impresionante manifestări bisericiste la 27 octombrie 1955, în prezența multor ierarhi români și străini și a numeroși preoți, călugări și binecredincioși creștini din București și din alte localități din țară. De atunci, evlavia credincioșilor români față de acest Sfânt odrăslit din neamul nostru a sporit și mai mult. Chipul său este zugrăvit în icoane, dar și în biserici, iar slujba și Acatistul lui au fost tipărite în mai multe rânduri. *

Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu,
articol preluat din volumul “*Sfinți daco-romani și români*”, Iași, 1994, pag. 171-175.

Ierusalime! *Cont. de la pag. 18*

celei de a Treia Conferințe a Ierarhilor Ortodocși din Statele Unite.

În același timp, vom aștepta cu sufletul la gură să citim știrile oficiale guvernamentale din Iordania, Israel și Autoritatea Palestiniană, pentru a putea înălța rugăciuni oficiale pentru noul Patriarh al Sionului, al celui mai sfânt oraș, Ierusalimul. Întru mulți ani, Stăpâne! *

+NATHANIEL, Arhiepiscop al Detroitului

*Istoria spune că Împăratul Henric al IV-lea a stat în zăpadă la Cannosa cerând iertarea Papei Grigorie al VII-lea pentru neascultarea edictelor papale. (Stephen Carter, “The Culture of Disbelief”)

APELUL OCA

pentru ajutorarea celor afectați
de atacurile teroriste

Toate parohiile vor organiza colecte speciale la sfârșitul tuturor Sfintelor Liturghii până la sfârșitul lunii octombrie, pentru ajutorarea victimelor horificei tragedii ale atacurilor fără precedent asupra Statelor Unite din data de 11 septembrie 2001. Ajutorul acordat va fi direcțional către agențiile publice și particulare adecvate care asistă umanitar în prezent pe cei afectați din New York, Washington și Pennsylvania.

Toți credincioșii Bisericii Ortodoxe în America sunt acum chemați să aducă mărturia dragostei către Hristos prin asumarea unui rol activ în ajutorarea celor lăsați cetățeni care au căzut victime ale acestor rele și lipsite de sens acte teroriste.

Toate colectele și bunurile strânse vor trebui trimise către:

The Orthodox Church in America
Emergency Relief Appeal,
PO BOX 675, Syosset, NY 11791.

Persoanele particulare pot dona de asemenea prin intermediul Internetului la adresa: <http://www.oca.org> și apăsând pe “Special Messages” apoi pe “Emergency Relief Appeal” și apoi pe “Donate online”. *

MONTREAL: CU ADEVĂRAT BUNĂ VESTIRE

În 1913/18, credincioșii români ortodocși din Montreal, Quebec, s-au adunat împreună pentru a se ruga sub patronajul "Bunei Vestiri". Cei mai mulți dintre fondatori erau originari din Bucovina, o zonă a României unde credința ortodoxă a fost întotdeauna puternică, iar hramul ales era o indicație a bucuriei lor de a fi "dreptcredincioși". Veste bună, într-adevăr pentru ei să se afle în Canada, să fie împreună și să aibă propria lor parohie și biserică.

Ca majoritatea parohiilor din Canada și Statele Unite, "Buna Vestire" a fost înființată de către credincioși. Însă Biserica Ortodoxă este o Biserică ierarhică și clericii sunt hirotoniți de către ierarhi (episcopi). Aceste parohii au fost ctitorite de credincioși, care au înțeles că nu putea fi vorba de servicii religioase fără un preot și nici preot fără episcop. Parohiile românești ortodoxe din Canada se aflau în majoritatea lor, prin intremediul preoților, sub jurisdicția Mitropoliei Moldovei cu sediul la Iași. Parohia "Buna Vestire" s-a aflat însă sub jurisdicția Mitropoliei Bucovinei cu sediul la Cernăuți. Această situație a continuat până la venirea în America a vrednicului de pomenire Episcop Policarp Morușca în 1935. A existat o înțelegere între Mitropolitii Moldovei, Pimen Georgescu, Bucovinei Nectarie Cotlarciuc și Ardealului, Nicolae Bălan ca numele nouui episcop al Americii, Policarp să fie pomenit în America. Ca episcop canonic pentru toți Români Ortodocși din cele două Americi, toate parohiile românești ortodoxe erau sub jurisdicția (omoforul)sa. Parohiile ortodoxe românești s-au organizat la început într-o Protoierie și apoi, în timp, în Episcopie, cu Policarp Morușca primul ei Episcop, recunoscând rolul pe care mirenii îl au în administrarea proprietăților parohiilor. Între 8 și 14 August 1935, Episcopul Policarp a vizitat parohia "Buna Vestire" ca parte de început a călătoriei sale pastorale de-a lungul Americii. În ediția din 1936 a Calendarului SOLIA, Episcopul Policarp include numele parohiilor care se aflau sub jurisdicția sa. Printre aceste parohii se află și numele Parohiei "Buna Vestire" din Montreal.

Episcopul Policarp a fost surprins de război în România, unde după ocuparea sovietică a fost arestat, fiind pus apoi sub domiciliu forțat de către autoritățile comuniste, iar Episcopia din America a rămas fără păstor. Scrisorile Episcopului Policarp din România către Consiliul Episcopesc nu erau suficiente pentru a asigura administrația Episcopiei. De aceea, Consiliul a acționat în numele său pentru o perioadă. În data de 12 noiembrie 1951, Preotul Andrei Moldovan (care plecase în secret în România) a fost hirotonit de către ierarhii Bisericii Ortodoxe din România, Episcop pentru a lua locul lui Policarp. Vechea Episcopie neprimindu-l, s-a format o nouă Episcopie cu sediul în strada Riopelle și prin aceasta unitatea Episcopiei Ortodoxe Române din America a fost sfârmată și aşa a rămas până astăzi.

În perioada păstoririi sale în America, Episcopul Policarp s-a aflat sub permanentă critică a diferitelor grupuri și, cu siguranță, după 1945 multe disensiuni s-au ivit în sănul Bisericii Ortodoxe Române din America de Nord. În acest context, pomenirea numelui fostului Mitropolit al Bucovinei, Visarion Puiu a fost reluată.

Curând după ocuparea sovietică a României, Mitropolitul Visarion Puiu a înființat Episcopia Română Ortodoxă a Europei de Vest cu sediul în Paris, Franța, iar Parohia "Buna Vestire" i-a rămas fidelă. Această nouă dioceză a fost afiliată canonice de la începuturi cu Biserica Rusiei din afara Rusiei (ROCOR, Synod Abroad) ce a fost înființată imediat după revoluția bolșevică din 1917 din Rusia.

În anul 1951, Petre Popescu, un Tânăr teolog a venit împreună cu soția sa, Anne, la Montreal, unde a fost hirotonit preot și a început slujirea pastorală în parohia "Buna Vestire" pentru 50 de ani. Prea Cucernicul Părinte Dr. Petre Popescu, studiase la Paris după 1945, fiind unul dintre fondatorii Episcopiei Ortodoxe Române a Europei de Vest și a rămas credincios Mitropolitului Visarion Puiu și Episcopiei sale. În acest mod, Parohia "Buna Vestire" a rămas în afara disputei dintre cele două Episcopii Românești de la "Vatra" și din "Riopelle", deși împărtășea scopurile și aspirațiile parohiilor comunităților din Episcopia de la "Vatra". În Parohia "Buna Vestire" numele Mitropolitului Visarion Puiu și al succesorului său Arhiepiscopul Teofil Ionescu au fost pomenite până la moartea acestor ierarhi.

După aceea, numele ierarhilor Sodului Bisericii Ruse din afara Rusiei (ROCOR) au fost pomenite în parohiile Episcopiei Mitropolitului Visarion Puiu. În această perioadă ierarhii Bisericii Rusiei din afara Rusiei (ROCOR, Synod Abroad) au lăsat Parohiile Române să folosească limba română în cadrul serviciilor religioase și să folosească calendarul nou îndreptat.

Această afiliere a durat până în 1998, când prin consens mutual, Parohia "Buna Vestire" împreună cu parohiile europene ale diocezei Mitropolitului Visarion Puiu, nu s-au mai aflat sub acoperirea canonica a ROCOR. Sub conducerea Prea Cucernicului Părinte Dr. Petre Popescu, Parohiile din Europa și Parohia "Buna Vestire" au început căutările pentru acoperire canonica, strădanii care au condus peclericii Parohiei "Buna Vestire" să solicite acceptarea în rândurile clerului Episcopiei Ortodoxe Române din America cu sediul la "Vatra". În luna mai a anului 2000, s-a acceptat primirea clericiilor Parohiei "Buna Vestire" în rândurile clerului Episcopiei Ortodoxe Române din America. Cu toate aceste, Parohia "Buna Vestire" trebuia să prezinte cerere separat pentru a primi acoperire canonica. În acest scop, Consiliul Parohial a invitat în perioada 1-3 decembrie 2000 pe Înalț Prea Sfîntul Arhiepiscop NATHANIEL să viziteze parohia (vezi revista SOLIA, Ianuarie 2001). La 65 de ani de la vizita făcută de

Cont. pe pag. 22

Montreal ...

Cont. de la pag. 21

Episcopul Policarp Morușca, succesorul său, Arhiepiscopul NATHANIEL a vizitat Parohia "Buna Vestire" care l-a întâmpinat cu tradiționalele daruri de pâine și sare. De-a lungul weekendului s-a celebrat Sfânta Liturghie arhierească, urmată de agapă.

Vizita arhierească a fost bine primită, și Consiliul Parohial a solicitat Episcopiei să continue dialogul cu parohia privind o posibilă acceptare în Episcopie. Consiliul Parohial a fost preocupat de înțelegerea corectă a relațiilor parohiilor cu Episcopia înainte de a convoca Adunarea Generală. Pe data de 29 octombrie 2000, Prea Cucernicul Părinte Protoiereu Constantin Tofan s-a întâlnit cu membrii Consiliului Parohial în cadrul unei ședințe informative la care au participat 30 de membri. Apoi Consiliul Parohial a decis convocarea Adunării Generale Parohiale (conform Regulamentelor Parohiei) pentru a discuta Regulamentele Episcopiei.

Consiliul Parohial a trimis o scrisoare Cancelariei Episcopiei în data de 10 mai 2001, conținând diferite propunerile cu privire la relația dintre Episcopie și Parohie. În data de 31 mai, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop NATHANIEL a răspuns citând Regulamentele Episcopiei și adăugând că Prea Cucernicul Părinte Constantin Tofan va fi prezent la ședința Adunării Generale a Parohiei "Buna Vestire" pentru a răspunde la întrebări. Adunarea Parohială s-a ținut conform Regulamentelor adoptate în 1918 de parohie și revizuite de-a lungul anilor.

Urmând votului copleșitor de la Adunarea Generală Parohială din 24 iunie 2001, cererea de acceptare a Parohiei "Buna Vestire" din Montreal în cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din America fără nici un fel de condiții, a fost supusă examinării Consiliului Episcopesc în data de 28 iunie 2001. În data de 29 iunie, Congresul Episcopiei în cadrul primei sesiuni, a ascultat recomandarea Consiliului Episcopesc și a aprobat unanim acceptarea Parohiei "Buna Vestire" în Episcopie. Decizia Congresului a fost anunțată formal printr-o scrisoare a Cancelariei Episcopiei adresată Preotului Paroh, membrilor Consiliului și credincioșilor în data de 2 iulie 2001.

Așadar, în weekendul 8-9 septembrie 2001, Parohia "Buna Vestire" a celebrat două evenimente: integrarea parohiei în dioceza vrednicului de pomenire Episcop Policarp Morușca și a cinzecea aniversare a căsătoriei și hirotoniei Prea Cucernicului Părinte Petre și a Dnei Preotese Ana Popescu. Sâmbătă dimineață, Sfânta Liturghie a fost celebrată pentru pomenirea Nașterii Sfintei Fecioare, iar seara s-a ținut slujba Vecernie. Duminică dimineață, după slujba Utreniei, s-a celebrat Sfânta Liturghie arhierească, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop Nathaniel fiind înconjurat de un sobor de preoți format din P.C. Pr. Petre Popescu, Constantin Tofan, Laurence Lazar, Cezar Vasiliu, Constantin Ciubotariu și Ionuț Codruț. Au ajutat la buna

desfășurarea a slujbei, ipodiaconii John Lazar, Tom Rosco și cetețul Dan Hoarste. Corul sub bagheta dirijorului Alex C. Popescu a dat răspunsurile.

Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop NATHANIEL, preoții și invitații au fost întâmpinați la intrarea în Sala Românească cu tradiționalele daruri de pâine, sare și flori. Banchetul a fost pregătit și servit de către Reuniunea Doamnelor. Au luat cuvântul Președintele Consiliului Parohial Dr. Victor Roșca, Președinta Reuniunii Doamnelor Dna. Valeria Oană și Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop NATHANIEL. Vlădicul a dăruit icoane parohiei, Părintelui și Dnei Preotese, Președintelui Consiliului și Președintelui Reuniunii Doamnelor. În cuvântul său, Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscop NATHANIEL a făcut referire la devoțiunea de o viață a Prea Cucernicului Părinte Dr. Petre Popescu față de parohia sa, la determinarea sa de a menține biserică sfântă și nepărată în ciuda a numeroase piedici și la contribuția sa în cadrul comunității româno-nord americane de-a lungul acestor cincizeci de ani. Apoi, Înaltul Ierarh a mulțumit Dnei Preotese Anne popescu pentru continua ei contribuție la viața parohiei. După discursuri, oaspeții au audiat muzică de cameră pentru restul zilei.

Pentru comunitatea românească din America de Nord, reintegrarea parohiilor în Episcopia vrednicului de pomenire Episcop Policarp continuă spre bucuria tuturor celor de bună credință. *

Participant

PATRIARHIA ROMÂNĂ NE ÎNȘTIINȚEAZĂ

Vă facem cunoscut că Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința sa din 19-20 februarie 2001, a hotărât ca:

- În perspectiva plecării în străinătate pentru perioade mai scurte sau mai lungi, orice cleric sau monah din cadrul Patriarhiei Române este obligat să aibă binecuvântarea chiriarhului locului, cu specificația duratei șederii în străinătate, scopul deplasării și, eventual, dacă are permisiunea de a face colecte în țara respectivă;
- Pentru a nu mai exista sesizări ale autorităților bisericesti din diferite părți ale lumii în legătură cu statutul canonic incert al unor clerici plecați din România, precum și pentru a sprijini clericii canonici în a-și exercita slujirea preoțească pe perioada șederii în străinătate, Sectorul de Relații Externe Bisericești al Patriarhiei Române va emite, pe baza recomandării chiriarhului locului, un act din care să reiasă scopul vizitei, durata acesteia și faptul că clericul are preoție lucrătoare, nefiind sub incidența unor sancțiuni canonice.
- Nerespectarea acestor prevederi atrage după sine sancțiuni canonice care pot merge până la suspendare și ceterisire. *

POLICARP MORUȘCĂ “PE DRUMUL VIETII”,

ediție de Aurel Sasu, Editura Atos, București, 2001, 208 pp.

Profesorul, poetul și cercetătorul Aurel Sasu de la Universitatea din Cluj, cunoscut în ultimii ani în comunitățile Românești din America, a publicat în anul acesta o nouă carte despre Români Americani. Dacă cea dintâi aduce la lumină viața Generalului George Pomuț, această ultimă noutate editorială este o antologie de texte pastorale, articolele și epistole ale întâiului episcop al Românilor din America, Policarp Morușca.

Cu har de condeier pasionat, Aurel Sasu „sterge colbul” de pe cronica anilor 1935-1958 din istoria bisericească a Românilor din America și Canada și oferind posibilitatea re-lansării unora din marile întrebări ale anilor '50. După cum bine se știe, istoria neamului nostru a fost mistificată de interese și ideologii străine de neamul nostru. Specificând încă din prefață că Episcopul Policarp a fost înălțat din scaun printr-un „obscur scenariu”, editorul creează pentru cititor un „suspense” care face lectura dinamică. „Am fost plăcut surprins de fluiditatea scrisului acestui prim Ierarh Ortodox Român, ultimul care a păstorit pentru Episcopia originară, frământată dintr-începuturi de multe încercări, dar încă nefărămată prin amestecuri din afară Americii.”

Pentru cititorii mai puțin cunoscători ai trecutului vieții bisericești din America, se cade să precizăm că după înființarea Episcopiei, în anul 1929, Episcopul Policarp a fost primul ierarh Român al acesteia, slujind între 1935-1939. Reîntors în patrie pentru a doua oară, în pofida sfaturilor de a nu se duce, el a fost surprins de războiul care a devastat Europa și lumea. În 15 și apoi 29 Octombrie 1939, el scria preoților din Episcopie următoarele: „Greu îmi este că în aceste vremuri turburi eu sunt aici și fiți mei sufletești acolo, departe” (p. 194) „Aș vrea ca, întorcându-mă la misiunea mea acolo, să ne putem bucura de o restaurare generală ...” (p. 195). În perioada războiului, și-a slujit Biserica și Țara, ca ierarh auxiliar al armatei și rector al facultății de Teologie din București fiind apoi prins între marile plăci tectonice ale ideologiei războiului rece.

După război, în ciuda dorinței sale de a se reîntoarce la turma sa spirituală, el nu a mai fost lăsat să revină în America, fiind „retras” forțat și izolat până la trecerea sa la veșnică răsplătă, în 1958, în Alba Iulia. „Reînarea” sa în România sovietizată a revoltat pe majoritatea Românilor din America, care s-au văzut siliți să lupte pentru menținerea „autonomiei” Episcopiei. Momentul Policarp și reînarea sa forțată în Țară, urmată de numirea unui episcop (fără alegerea Congresului Episcopiei), constituie esența cauzei dezbinării religioase a Episcopiei „de la Vatra” de la sănul Bisericii-mame. Bazat pe corespondența lui, din punctul nostru de vedere, Policarp Morușca a fost și va rămâne „un prizonier de conștiință”, care a suferit pentru Biserica sa. Această carte are trebui socotită ca un semnal ce ne cheamă să aducem prinos de recunoștință înaintașilor noștri, care au luptat „lupta cea bună” pentru supraviețuirea Bisericii, jertfindu-se în

condiții de mare strâmtuire politică.

Această antologie pune în lumină un Policarp cu chip blând, apostolic; cu viziune pastorală, oponent vehement al ideilor socialiste ale unor Români din America, precum și al parohiilor așa-zis „independente”, ale timpului său. Deși poate unii din contemporanii săi nu au văzut în el ierarhul ideal, iar alții chiar îi cereau să plece acasă, scrisurile sale reflectă un program pastoral și editorial care uimește și azi. Într-un timp scurt el a pus bazele constituționale ale Episcopiei, a înființat Vatra (pe care o voia „schit”), a fondat „Solia” și a adunat parohiile Episcopiei cercetându-le cu părintească și egală dragoste. Atașamentul său față de Basarabia și cugetarea de adevărat etnarh al coloniilor Românești din lumea nouă, dar și admirația cu care el cita pe președintii, Lincoln, Truman sau alții redutabili reprezentanți ai democrației americane, inspiră pe cititor chiar și astăzi. Nu mai puțin reiese calda sa admirare față de Biserica Angliei, cu care la acea vreme relațiile Ortodoxe Românești atinseseră apogeul. El manifestă de asemenea și o genuină afecțiune pentru „frații greco-catolici”.

Pentru anii 1950, când Policarp era ținut împotriva voii sale în Țara ocupată de trupele sovietice, cititorul va distinge un neînfricat mărturisitor al lui Hristos, care are curajul să afirme că el n-a făcut „decât politica lui Hristos”. Era amărât de dezbinările Românilor Americani, scriind: „Dar nu pot să nu dau expresiune durerii, ce încearcă sufletul meu și amărițiunii ce mă copleșește văzând dezbinările dintre parohii” (p. 200). El știe că „Dumnezeu Bunul va judeca pe cei ce învino văreau pe episcopul lor” și care au intervenit „să nu mai fiu îngăduit a mă întoarce în America” (p. 200). În 1958, când deja erau două episcopii, el se adresa Episcopiei de la Vatra „cu bucurie și mulțumire”, în care se numea pe sine „smeritul vostru episcop”, îndemnând pe toți să stăruiască „sub aripile ocrotitoare a sfintei noastre Episcopiei Ortodoxe Române din America” (p. 205). Medalionul oferit de profesorul Sasu însă nu este complet. El se va cere a fi întregit cu toată corespondența lui Policarp de viitorii cercetători. Iată de pildă dintr-o altă sursă, care indică felul în care, în același timp, muștra pe Episcopul Andrei Moldovan care fusese sfîntit fără alegerea Congresului Episcopiei: „Nu știi cum s-a întâmplat că ai fost sfîntit Episcop? Dar de vreme ce ești, fă ce am făcut și eu în 1936 - să fiu ales de popor” ... În aceeași scrisoare, el cita din ziarul America următoarele: „Biserica în America este biserică poporului; aici nu se pot introduce metode administrative și o jandarmerie ca în Țară spre a forța poporul să renunțe la drepturile lor și la libertate ... Dacă este să avem o Episcopie, ea trebuie să fie independentă! Total independentă față de biserică de stat din România și de Scaunele Mitropolitane ...“ (Policarp către Andrei Moldovan, 6 Aprilie 1951, apud Gerald J. Bobango: The R.O.E.A., p.255).

Cont. pe pag. 24

ȘCOALA BISERICII - A CUI RESPONSABILITATE ESTE?

Ați participat la Congresul anual al Episcopiei de la Vatra Românească din iulie?

Cei care au fost prezenți au fost implicați într-o discuție cu privire la cine este responsabil pentru școala religioasă a parohiei. Este interesant de notat că unii laici au susținut că este responsabilitatea Departamentului de Educație Religioasă (DORE) să pregătească programele și materialele necesare școlii de religie parohiale. Celicii au așezat de asemenea responsabilitatea în poala DORE. A cui responsabilitate este?

Domnul nostru Iisus Hristos a fost un Învățător. El a predicat prin faptele Sale și prin parbole. Apostolii au învățat așa cum ei au fost învățați de către Mântuitorul. Preoții noștri au primit hirotonia prin succesiune apostolică și sunt sau ar trebui să fie învățătorii turmei lor. Ei însă nu pot face totul de unii singuri, deci trebuie să delege. Sunt mii de profesori printre creștinii ortodocși. Ar trebui să fie cel puțin 5-6 sau mai mulți într-o parohie. Căutați-i, solicitați-i și ei vor răspunde!

Cine este cel mai bine pregătit pentru a învăța pe alții? Unii sunt profesori "înnăscuți"; alții au fost educați pentru a deveni profesori; alții învăță așa cum au fost învățați.

Policarp Moruscă *Cont. de la pag. 23*

Publicarea acestei cărți va trezi poate unele conștiințe asupra adevărurilor care nu mai trebuie "omise", ci reunoscute. Istoria academicianului Pr. Prof. Dr. Mircea Păcurariu a făcut-o-deja. Marele ierah Nicolae al Banatului de asemenea a făcut-o în repetate rânduri! M.N. Rusu și mulți alții îl privesc ca pe un "martir" ... Nădăduim că în acești ani de vindecare a conștiinței neamului Românesc, toți cei ce pot infuenza în bine reunificarea Bisericii, să aibă curajul să înteleagă că toate scrisorile lui Policarp, din 1935 până în 1958, publicate în această antologie punctează spre o Vatra Românească, ca Biserica liberă a neamului nostru în anii "robiei babilonice" și adevărată "instituție a exilului" (Pr. Th. Damian).

Am sorbit pe nerăsuflare atât prefața cât și miezul articolelor. Ele sunt de fapt selectate și reproduse, cu îndreptările ortografice ale zilei, după revista sau calendarul "Solia", ale Episcopiei Ortodoxe Române din America, cu sediul la Vatra Românească, Grass Lake, Michigan, pe care Policarp însuși le-a ctitorit. Autorul aduce mulțumiri D-lui Alexandru Nemoianu de la centrul Mostenirii Românești, aflat tot la Vatra, pentru sprijinul acordat în munca sa de editare. Deși, în dorința de a nu creea antagonisme, autorul nu se implică în aprecieri de natură istorică, scrisul lui Policarp gravitează integral și quintesental în jurul Vrei Românești. De aceea, îmi permit să spun că m-a nedumerit faptul că lansarea cărții nu a avut loc la Vatra Românească, care a fost și este "drumul vieții" sale. Aduc mulțumiri în acest sens criticului literar M.N. Rusu care în cuvântul său la lansarea cărții a subliniat cu competență sa de savant acest adevăr. Meritul lucrării însă, precum și talentul scriitoricesc cu care textele au fost selectate nu-mi îngăduie decât să elogiez pe scriitorul Aurel Sasu pentru această vibrantă restituire istorică care s-ar cere tradusă și în limba engleză.

Pr. Remus Grama

Cu toții sunt capabili de a îndeplini activitatea didactică de educație religioasă cu mare succes. Reluctanța și frica eșecurilor trebuesc depășite. Fii convins că poți și vei reuși - și ai curajul convingerilor tale!

Ca de altfel cu orice facem și aici există câteva cerințe. O cunoaștere adecvată a conținutului este cel mai important și mai ușor de realizat. Sfânta Scriptură este cel mai valoros text din care putem obține conținutul lecțiilor. Toate parohiile ar trebui să aibă prevăzut în buget o sumă pentru procurarea materialelor necesare școlii religioase. Apoi, trebuie să găsesc un spațiu corespunzător predării religiei. În cele mai multe cazuri acest spațiu îl reprezintă sala socială a parohiei. De ce să nu fie folosită biserică dacă nu există serviciu religios în timpul clasei de religie?

Deci care ar fi problema? Depinde de preotul paroh, de părintele spiritual să împingă lucrurile pentru ca toate acestea să se împlinească. Dragă părinte, uită-te în jurul tău. Solicită persoanelor pregătite să predea la școala dumincicală. Sau, chiar mai bine, fă un apel pentru profesori într-o predică; comunică cu ei și telefonează celor interesați să predea la școala bisericii. Ia promisiuni de la aceștia.

Dar acesta e doar începutul. Următorul pas va fi să discuți cu ei curriculumul. Ce este curriculumul? Este un plan de acțiune, conținutul care va fi studiat, în ce profunzime și de către care profesor. Ai și Sfinția Ta de făcut alegeri: Studiu biblic; Viețile Sfinților; Sfintele taine; Biserica ce se găsește în ea, ce se află în Sfântul Altar (de obicei această parte a programului o prezintă cel mai bine preotul ca unul care o cunoște cel mai bine).

Laici, bărbați și femei, tineri și adolescenți, cu toții aveți rolul dumneavoastră în educația religioasă a copiilor dacă dăruiați o oră sau două pe săptămână. Vă rog spuneți "Da" atunci când sunteți rugați să ajutați la școala dumincicală sau chiar mai bine, oferiți-vă voluntar! *

Dr. Eleanor Bujea

Membru al Departamentului de Educație Religioasă din Canada (DOREC) și profesor de școală religioasă.

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

S128
P331

***** ALL FOR ADC 945
SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319